

VIII

**МЕМОРИЈАЛ
НАДЕЖДЕ
ПЕТРОВИЋ**

СЕПТЕМБАР 1974. ГОДИНЕ ЧАЧАК

НАДЕЖДА ПЕТРОВИЋ, Аутопортрет, 1907.

Народни музеј, Београд

ДОСАДАШЊИ УЧЕСНИЦИ МЕМОРИЈАЛА

На Првом Меморијалу (1960.) излагало је 18 сликара: БОШКО РИСИМОВИЋ, ЂОРЂЕ АНДРЕЈЕВИЋ-КУН, ЗОРА ПЕТРОВИЋ, ЗОРАН ПЕТРОВИЋ, ИВАН ТАБАКОВИЋ, ЈОВАН БИЈЕЛИЋ, ЛАЗАР ВОЗАРЕВИЋ, ЛАЗАР ВУЈАКЛИЈА, МАРКО ЧЕЛЕБОНОВИЋ, МИЛАН КОЊОВИЋ, МИЛО МИЛУНОВИЋ, МИОДРАГ Б. ПРОТИЋ, МЛАДЕН СРБИНОВИЋ, НЕДЕЉКО ГВОЗДЕНОВИЋ, ПЕТАР ЛУБАРДА, ПРЕДРАГ МИЛОСАВЉЕВИЋ, СТОЈАН АРАЛИЦА И СТОЈАН БЕЛИЋ.

За најбоља изложена дела жири је доделио награде:
МАРКУ ЧЕЛЕБОНОВИЋУ, сликару из Београда
НАГРАДУ МЕМОРИЈАЛА НАДЕЖДЕ ПЕТРОВИЋ
у висини од 250.000 динара

МЛАДЕНУ СРБИНОВИЋУ, сликару из Београда
НАГРАДУ РАДНИЧКИХ САВЕТА ЧАЧАНСКИХ ПРЕДУЗЕЋА
у висини од 200.000 динара

ЗОРАНУ ПЕТРОВИЋУ, сликару из Београда
НАГРАДУ ГРАДА ЧАЧКА
у висини од 150.000 динара

На Другом Меморијалу (1962.) излагало је 20 сликара: МИЛОШ БАЈИЋ, ЛАЗАР ВУЈАКЛИЈА, НЕДЕЉКО ГВОЗДЕНОВИЋ, КСЕНИЈА ДИВЈАК, БОГОЉУБ ИВКОВИЋ, ЂОРЂЕ ИЛИЋ, МИЛАН КОЊОВИЋ, СТАНЕ КРЕГАР, АЛЕКСАНДАР ЛУКОВИЋ, МИЛУН МИТРОВИЋ, РАДЕНКО МИШЕВИЋ, МАРИЈ ПРЕГЕЉ, ЗЛАТКО ПРИЦА, БОЖИДАР ПРОДАНОВИЋ, БОШКО РИСИМОВИЋ, СВЕТОЗАР САМУРОВИЋ, ЉУБИЦА СОКИЋ, МИЉЕНКО СТАНЧИЋ, СТОЈАН ЧЕЛИЋ и МАРКО ШУШТАРЧИЧ.

За најбоља изложена дела жири је доделио награде:
МИЛУНУ МИТРОВИЋУ, сликару из Београда
НАГРАДУ МЕМОРИЈАЛА НАДЕЖДЕ ПЕТРОВИЋ
у висини од 250.000 динара

НЕДЕЉКУ ГВОЗДЕНОВИЋУ, сликару из Београда
НАГРАДУ РАДНИЧКИХ САВЕТА ЧАЧАНСКИХ ПРЕДУЗЕЋА
у висини од 200.000 динара

СТАНЕТУ КРЕГАРУ, сликару из Љубљане
НАГРАДУ ГРАДА ЧАЧКА
у висини од 150.000 динара

МИЉЕНКУ СТАНЧИЋУ, сликару из Загреба
додељена је новоустановљена
НАГРАДА ПУБЛИКЕ
са ретроспективом изложбе

На Трећем Меморијалу (1964.) излагало је 24 сликара: БЕТА ВУКАНОВИЋ, ЈАНЕЗ БЕРНИК, ЈОСИП БИФЕЛ, ЂОРЂЕ БОШАН, ОЛИВЕРА ГАЛОВИЋ-ПРОТИЋ, МИЛОШ ГВОЗДЕНОВИЋ, НИКОЛА ГРАОВАЦ, РАДОМИР ДАМЊАНОВИЋ-ДАМЊАН, МИЛИЦА ЗОРИЋ, ЉУБО ИВАНЧИЋУ, АНДРЕЈ ЈЕМЕЦ, МИЛАН КЕЧИЋ, ДИМИТАР КОНДОВСКИ, ФРАЊО ЛИКАР, ПЕТАР ЛУБАРДА, НИКОЛА МАРТИНОВСКИ, МАРИЈ ПРЕГЕЉ, БОЖИДАР ПРОДАНОВИЋ, ФРАНЦЕ СЛАНА, ВОЈИСЛАВ СТАНИЋ, МАРИНО ТАРТАЉА, МИЦА ТОДОРОВИЋ, АЛЕКСАНДАР ТОМАШЕВИЋ, ФРАНО ШИМУНОВИЋ.

За најбоља изложена дела жири је доделио награде:
ЉУБИ ИВАНЧИЋУ, сликару из Загреба
НАГРАДУ МЕМОРИЈАЛА НАДЕЖДЕ ПЕТРОВИЋ
у висини од 250.000 динара

РАДОМИРУ ДАМЊАНОВИЋУ-ДАМЊАНУ, сликару из Београда
НАГРАДУ РАДНИЧКИХ САВЕТА ЧАЧАНСКИХ ПРЕДУЗЕЋА
у висини од 200.000 динара

ФРАНЦУ СЛАНИ, сликару из Љубљане
НАГРАДУ ГРАДА ЧАЧКА
у висини од 150.000 динара

АНДРЕЈУ ЈЕМЦУ, сликару из Љубљане
НАГРАДУ ПУБЛИКЕ
са ретроспективом изложбе

На Четвртм Меморијалу (1966.) излагало је 22 сликара: ДЕЧКО УЗУНОВ, ВЕРА НЕЛКОВА, ГЕОРГИ БОЖИЛОВ, БОРИВОЈЕ СТЕВАНОВИЋ, ЈОСИП БИФЕЛ, СЛАВОЉУБ БОГОЈЕВИЋ, БОГДАН БОРЧИЋ, МИЉЕНКО БОСАНАЦ, ВИЛКО ГЛИХА СЕЛАН, БОГОМИЛ КАРЛАВАРИС, ОЛИВЕРА КАНГРГА, АНТОН ГОЈМИР КОС, СПАСЕ КУНОСКИ, ПЕТАР МАЗЕВ, РАДЕНКО МИШЕВИЋ, ЕДО МУРТИЋ, ШТЕФАН ПЛАНИНЦ, АЛЕКСАНДАР ПРИЈИЋ, РАДОМИР РЕЉИЋ, МИЛИЋ СТАНКОВИЋ, КРСТО ХЕГЕДУШИЋ, МИЛАН ЦМЕЛИЋ.

За најбоља изложена дела жири је доделио награде:
ЕДИ МУРТИЋУ, сликару из Загреба
НАГРАДУ МЕМОРИЈАЛА НАДЕЖДЕ ПЕТРОВИЋ
у висини од 250.000 динара

КРСТИ ХЕГЕДУШИЋУ, сликару из Загреба
НАГРАДУ РАДНИЧКИХ САВЕТА ЧАЧАНСКИХ ПРЕДУЗЕЋА
у висини од 200.000 динара

АНТОНУ ГОЈМИРУ КОСУ, сликару из Љубљане
НАГРАДУ ГРАДА ЧАЧКА
у висини од 150.000 динара

РАДЕНКУ МИШЕВИЋУ, сликару из Београда
НАГРАДУ ПУБЛИКЕ
са ретроспективом изложбе

На Петом Меморијалу (1968.) излагало је 24 сликара: НИНА ШЕЛМИЦКА-ЖЕРАВСКА, БАРБАРА ШУБИЊСКА-РУТКОВСКА, ОСКАР ХЕРМАН, ВЕРА БОЖИЧКОВИЋ, МИЛОВАН ВИДАК, МЕЛИТА ВОРК-ШТИХ, ОТОН ГЛИХА, МИЛИВОЈЕ-МИЛО ДИМИТРИЈЕВИЋ, МЕХМЕД ЗАИМОВИЋ, АЛЕКСАНДАР ЈЕРЕМИЋ-ЦИБЕ, ЈОРДАН ВАСИЛИЈЕ, НИВЕС КАВУРИЋ-КУРТОВИЋ, ЧЕДОМИР КРСТИЋ, СПАСЕ КУНОСКИ, ФРАНЦЕ МИХЕЛИЧ, МУСЛИМ МУЛИЋИ, МИЛИВОЈ НИКОЛАЈЕВИЋ, МИЛАН ПОПОВИЋ, ЂОРЂЕ ПРАВИЛОВИЋ, ГАБОР СИЛАЋИ, ГАБРИЕЛ СТУПИЦА, АНА ТЕМКОВА, ИЗИДОР УРБАНЧИЋ.

За најбоља изложена дела жири је доделио награде:
ВЛАДИМИРУ ВЕЛИЧКОВИЋУ, сликару из Београда,
НАГРАДУ МЕМОРИЈАЛА НАДЕЖДЕ ПЕТРОВИЋ
у висини од 2.500 динара

ЂОРЂУ ПРАВИЛОВИЋУ, сликару из Херцеговине,
НАГРАДУ РАДНИЧКИХ САВЕТА ЧАЧАНСКИХ ПРЕДУЗЕЋА
у висини од 2.000 динара

ФРАНЦУ МИХЕЛИЧУ, сликару из Љубљане,
НАГРАДУ ГРАДА ЧАЧКА
у висини од 1.500 динара

ФРАНЦУ МИХЕЛИЧУ, сликару из Љубљане,
НАГРАДУ ПУБЛИКЕ
са ретроспективном изложбе

На Шестом Меморијалу (1970.) излагало је 26 сликара: ЖЕРАР МАСАБИО, ЖАК ВИМАР, МИРОСЛАВ АРСИЋ, ЛУКА БЕРБЕРОВИЋ, ЕНЂЕЛ Ф. БЕРИША, НИКОЛА БЕШЕВИЋ, ИСИДОР ВРСАЈКОВ, МИОДРАГ ВУЈАЧИЋ, ЗОРАН ДИДЕК, ВОЈО ДИМИТРИЈЕВИЋ, ЂОРЂЕ ИЛИЋ, ПЕТАР ЈАКЕЛИЋ, БОЖИДАР КОВАЧЕВИЋ, ЈУРЕ ЛАБАШ, ВАСКО ЛИПОВЕЦ, ТРАЈКО МЕДЕНИЦА, БЕКИР МИСИРЛИЋ, ПРЕДРАГ НЕШКОВИЋ, ДУШАН ОТАШЕВИЋ, МИЋА ПОПОВИЋ, МАКСИМ СЕЛЕЈ МЛ. ВАЊЕК ТИВАДАР, ЈОЖЕ ЦИУХА, ДРАГИЦА ЦВЕК-ЈОРДАН, ГЛИГОР ЧЕМЕРСКИ и ТОМА ШИЈАКОВИЋ.

За најбоља изложена дела жири је доделио награде:
ГЛИГОРУ ЧЕМЕРСКОМ, сликару из Скопља,
НАГРАДУ МЕМОРИЈАЛА НАДЕЖДЕ ПЕТРОВИЋ
у висини од 4.000 НД

БЕКИРУ МИСИРЛИЋУ, сликару из Бања Луке,
НАГРАДУ ГРАДА ЧАЧКА
у висини од 3.000 НД

МИРОСЛАВУ АРСИЋУ, сликару из Пожаревца,
НАГРАДУ РАДНИЧКИХ САВЕТА ЧАЧАНСКИХ ПРЕДУЗЕЋА
у висини од 2.500 НД

ИСИДОРУ ВРСАЈКОВУ, сликару из Новог Сада,
НАГРАДУ ПУБЛИКЕ
са ретроспективном изложбом

На Седмом Меморијалу (1972.) излагало је 24 сликара: БАН-ФРАНКО ЗАПЕТИНИ, ЕНЦО КАЧОЛА, МОМЧИЛО АНТОНОВИЋ, ЈАНЕЗ ВИДИЦ, НИКОЛА ГВОЗДЕНОВИЋ, ДРАГАН ДОБРИЋ, ЉУБО ИВАНЧИЋ, ВЛАДО ЈАКЕЛИЋ, ИВАН ЛОВРЕНЧИЋ, АЛЕКСАНДАР ЛУКОВИЋ, ПЕТАР МАЗЕВ, СТЕВАН МАКСИМОВИЋ, КИАР МЕШКО, ЖИВОРАД МИЛОШЕВИЋ, ФРАНЦЕ МИХЕЛИЧ, РАДЕНКО МИШЕВИЋ, ИСМАР МУЈЕЗИНОВИЋ, МУСЛИМ МУЛИЋИ, МИХАИЛО ПЕТРОВ, АФАН РАМИЋ, БОШКО РИСИМОВИЋ-РИСИМ, НОВЕ ФРАНГОВСКИ, БОЖИДАР ЏМЕРКОВИЋ, МАРКО ШУШТАРШИЧ.

За најбоља изложена дела жири је доделио награде:
ИСМАРУ МУЈЕЗИНОВИЋУ, сликару из Сарајева,
НАГРАДУ МЕМОРИЈАЛА НАДЕЖДЕ ПЕТРОВИЋ
у висини од 4.500 Д.

ИВАН ЛАВРЕНЧИЋУ, сликару из Загреба,
НАГРАДУ ГРАДА ЧАЧКА
у висини од 3.500 Д.

НИКОЛИ ГВОЗДЕНОВИЋУ, сликару из Никшића,
НАГРАДУ РАДНИЧКОГ САВЕТА ПРЕДУЗЕЋА „ЦЕР“ — ЧАЧАК
у висини од 3.000 Д.

МАРКУ ШУШТАРШИЧУ, сликару из Љубљане,
ОТКУПНУ НАГРАДУ ЗАЈЕДНИЦЕ КУЛТУРЕ — ЧАЧАК

НИКОЛИ ГВОЗДЕНОВИЋУ, сликару из Никшића,
НАГРАДУ ПУБЛИКЕ
са ретроспективном изложбом

ARTISTES — PARTICIPANTS A LA MÉMORIALE
„NADEŽDA PETROVIĆ“ JUSQU' À PRÉSENT

A la Première Mémoriale (1960.) avaient exposé les 18 peintres: BOŠKO RISIMOVIĆ, ĐORĐE ANDREJEVIĆ-KUN, ZORA PETROVIĆ, ZORAN PETROVIĆ, IVAN TABAKOVIĆ, JOVAN BIJELIĆ, LAZAR VOZAREVIĆ, LAZAR VUJAKLIJA, MARKO ČELEBONOVIĆ, MILAN KONJOVIĆ, MILO MILUNOVIĆ, MIODRAG B. PROTIĆ, MLADEN SRBINOVIĆ, NEDELJKO GVOZDENOVIĆ, PETAR LUBARDA, PREDRAG MILOSAVLJEVIĆ, STOJAN ARALICA et STOJAN ČELIĆ.

Pour les meilleures oeuvres le jury a décerné les prix:
A MARKO ČELEBONOVIĆ, peintre de Belgrade,
PRIX DES COMITES D'OUVRIERS DES ENTREPRISES DE ČAČAK
de 250.000 dinars

A MLADEN SRBINOVIĆ, peintre de Belgrade
PRIX DES COMITES D'OUVRIERS DES ENTREPRISES DE ČAČAK
de 200.000 dinars

ZORAN PETROVIĆ, peintre de Be'grade
PRIX DE LA VILLE DE ČAČAK
de 150.000 dinars

A la Deuxième Mémoriale (1962.) avaient exposé les 20 peintres: MILOŠ BAJIĆ, LAZAR VUJAKLIJA, NEDELJKO GVOZDENOVIĆ, KSENIJA DIVJAK, BOGOLJUB IVKOVIĆ, ĐORĐE ILIĆ, MILAN KONJOVIĆ, RADENKO MIŠEVIĆ, MARIJ PREGELJ, ZLATKO PRICA, BOŽIDAR PRODANOVIĆ, BOŠKO RISIMOVIĆ, SVETOZAR SAMUROVIĆ, LJUBICA SOKIĆ, MILJENKO STANČIĆ, STOJAN ČELIĆ et MARKO ŠUŠTARŠIĆ.

Pour les meilleures oeuvres le jury a décerné les prix:
MILUN MITROVIĆ, peintre de Belgrade
PRIX DE LA MÉMORIALE DE NADEŽDA PETROVIĆ
de 250.000 dinars

NEDELJKO GVOZDENOVIĆ, peintre de Be'grade
PRIX DES COMITÉS D'OUVRIERS DES ENTREPRISES DE ČAČAK
de 200.000 dinars

STANE KREGAR, peintre de Ljubljana
PRIX DE LA VILLE DE ČAČAK
de 150.000 dinars

MILJENKO STANČIĆ, peintre de Zagreb
on a décerné le prix établi à la Deuxième Mémoriale
PRIX DU PUBLIC
avec l'exposition rétrospective

A la Troisième Mémorial (1964.) avaient exposé les 24 peintres: BETA VUKANOVIĆ, JANEZ BERNIK, JOSIP BIFEL, ĐORĐE BOŠAN, OLIVERA GAVRILOVIĆ-PROTIĆ, MILOŠ GVOZDENOVIĆ, NIKOLA GRAOVAC, RADOMIR DAMNЈANOVIĆ-DAMNЈAN, MILICA ZORIĆ, LJUBO IVANOVIĆ, ANDREJ JEMEC, MILAN KEČIĆ, DIMITAR KONDOVSKI, FRANJO LIKAR, PETAR LUBARDA, NIKOLA MARTINOSKI, MARIJ PREGELJ, BOŽIDAR PRODANOVIĆ, FRANCE SLANA, VOJISLAV STANIĆ, MARINKO TARTALJA, MICA TODOROVIĆ, ALEKSANDAR TOMAŠEVIĆ, FRANO ŠIMUNOVIĆ.

Pour les meilleures oeuvres le jury a décerné les prix:
LJUBO IVANČIĆ, peintre de Zagreb
PRIX DE LA MÉMORIALE DE NADEŽDA PETROVIĆ
de 250.000 dinars

RADOMIR DAMNЈANOVIĆ-DAMNЈAN, peintre de Belgrade
PRIX DES COMITÉS D'OUVRIERS DES ENTREPRISES DE ČAČAK
de 200.000 dinars

FRANCE SLANA, peintre de Ljubljana
PRIX DE LA VILLE DE ČAČAK
de 150.000 dinars

ANDREJ JEMEC, peintre de Ljubljana
PRIX DU PUBLIC
avec l'exposition rétrospective

A la Quatrième Mémoriale (1966.) avaient exposé les 22 peintres: DEČKO UZUNOV, VERA NEDKOVA, GEORGI BOŽILOV, BORIVOJE STEVANOVIĆ, JOSIP BIFEL, SLAVOLJUB BOGOJEVIĆ, BOGDAN BORČIĆ, MILJENKO BOSANAC, VILKO GLIHA SELAN, BOGOMIL KARLAVARIS, OLIVERA KANGRGA, ANTON GOJMIR KOS, SPASE KUNOSKI, PETAR MAZEV, RADENKO MIŠEVIĆ, EDO MURTIĆ, ŠTEFAN PLANINC, ALEKSANDAR PRIJIĆ, RADOMIR RELJIĆ, MILIĆ STANKOVIĆ, KRSTO HEGEDUŠIĆ, MILAN CMELIĆ.

Pour les meilleures oeuvres le jury a décerné les prix:
EDO MURTIĆ, peintre de Zagreb
PRIX DE LA MÉMORIALE DE NADEŽDA PETROVIĆ
de 250.000 dinars

KRSTO HEGEDUŠIĆ, peintre de Zagreb
PRIX DES COMITÉS D'OUVRIERS DES ENTREPRISES DE ČAČAK
200.000 dinars

ANTON GOJMIR KOS, peintre de Ljubljana
PRIX DE LA VILLE DE ČAČAK
de 150.000 dinars

RADENKO MIŠEVIĆ, peintre de Belgrade
PRIX DU PUBLIC
avec l'exposition rétrospective

Au Septième Mémorial de Nadežda Petrović (en 1972) ont pris part 24 peintres: GIAN-CARLO ZAPETTINI, ENZO CACCIOLLA, MOMČILO ANTONOVIĆ, JANEZ VIDIĆ, NIKOLA GVOZDENOVIĆ, DRAGAN DOBRIĆ, LJUBO IVANČIĆ, VLAĐO JELEKIĆ, IVAN LOVRENČIĆ, ALEKSANDAR LUKOVIĆ, PETAR MAZEV, STEVAN MAKSIMOVIĆ, KIAR MEŠKO, ŽIVORAD MILOŠEVIĆ, FRANCE MIHELIĆ, RADENKO MIŠEVIĆ, ISMAR MUJEZINOVIĆ, MUSLIM MULIĆI, MIHAILO PETROV, AFAN RAMIĆ, BOŠKO RISIMOVIĆ — RISIM, NOVE FRANGELOVSKI, BOŽIDAR DŽEMERKOVIĆ, MARKO ŠUŠTARIĆ.

Pour les meilleures oeuvres le jury a décerné les prix:
A ISMAR MUJEZINOVIĆ, de Sarajevo,
PRIX DE LA MÉMORIALE DE NADEŽDA PETROVIĆ
de 4.500 dinars

A IVAN LOVRENČIĆ, de Zagreb
PRIX DE LA VILLE DE ČAČAK
de 3.500 dinar

A NIKOLA GVOZDENOVIĆ, de Nikšić
LE PRIX DU CONSEIL OUVRIER DE L'ENTREPRISE „CER“-ČAČAK
de 3.000 dinar

A MARKO ŠUŠTARIĆ, de Ljubljana
PRIX DES COMITÉS D'OUVRIERS DES ENTREPRISES DE ČAČAK

A NIKOLA GVOZDENOVIĆ, de Nikšić
PRIX DU PUBLIC
avec l'exposition rétrospective

A la Cinquième Mémoriale (1968.) avaient exposé les 24 peintres: NINA ŠELMICKA-ŽORAVSKA, BARBARA ŠUBINJSKA-RUTKOVSKA, OSKAR HERMAN, VERA BOŽIČKOVIĆ-POPOVIĆ, VLADIMIR VELIČKOVIĆ, MILOVAN VIDAK, MELITA VOVK-ŠTIH, OTON GLIHA, MILIVOJE-MILO DIMITRJEVIĆ, MEHMED ZAIMOVIĆ, ALEKSANDAR JEREMIĆ-CIBE, JORDAN VASILIJ, NIVES KAVURIC-KURTOVIĆ, ČEDOMIR KRSTIĆ, SPASE KUNOSKI, FRANCE MIHELIČ, MUSLIM MULIČI, MILIVOJ NIKOLAJEVIĆ, MILAN POPOVIĆ, ĐORĐE PRAVILOVIĆ, GABOR SILAĐI, GABRIEL STUPICA, ANA TEMKOVA, IZIDOR URBANČIĆ.

Pour les meilleures oeuvres le jury a décerné les prix:
VLADIMIR VELIČKOVIĆ, peintre de Belgrade
PRIX DE LA MÉMORIALE DE NADEŽDA PETROVIĆ
de 250.000 dinars

ĐORĐE PRAVILOVIĆ, peintre de Hercegnovi
PRIX DES COMITÉS D'OUVRIERS DES ENTREPRISES DE ČAČAK
de 200.000 dinars

FRANCE MIHELIČ, peintre de Ljubljana
PRIX DE LA VILLE DE ČAČAK
de 150.000 dinars

FRANCE MIHELIČ, peintre de Ljubljana
PRIX DU PUBLIC
avec l'exposition rétrospective

Le Sixième Memorial de Nadežda Petrović (1970.) avait présenté vingt six peintres: GÉRARD MASSABIO, JACQUE VIMARD, MIROSLAV ARSIĆ, LUKA BERBEROVIĆ, ENDJEL F. BERIŠA, NIKOLA BEŠEVIĆ, ISIDOR VRSAJKOV, MIODRAG VUJAČIĆ, ZORAN DIDEK, VOJO DIMITRIJEVIĆ, ĐORĐE ILIĆ, PETAR JAKELIĆ, BOŽIDAR KOVAČEVIĆ, JURE LABAŠ, VASKO LIPOVEC, TRAJKO MEDENICA, BEKIR MISIRLIĆ, PREDRAG NEŠKOVIĆ, DUŠAN OTAŠEVIĆ, MIĆA POPOVIĆ, MAKSIM SEDEJ JR., VANJEK TIVADAR, JOŽE CIUHA, DRAGICA CVEK-JORDAN, GLIGOR ČEMERSKI et TOMA ŠIJAKOVIĆ.

Pour les meilleures oeuvres le jury a décerné les prix:
GLIGOR ČEMERSKI, peintre de Skopje
PRIX DE LA MÉMORIALE DE NADEŽDA PETROVIĆ
de 4.000 dinars

A BEKIR MISIRLIĆ, peintre de Banja Luka
PRIX DE LA VILLE DE ČAČAK
de 3.000 dinars

MIROSLAV ARSIĆ, peintre de Požarevac
PRIX DES COMITÉS D'OUVRIERS DES ENTREPRISES DE ČAČAK
de 2.500 dinars

ISIDOR VRSAJKOV, peintre de Novi Sad
PRIX DU PUBLIC
avec l'exposition rétrospective

Тражећи потврду да уметност не познаје границе, да она без обзира на место рађања и раста само истинском остаје у простору и времену, несумњиво је налазимо у постојању Меморијала.

Меморијал у нас настао је на нашој ликовној традицији и као подновљена манифестација југословенског карактера добио потврду постојања у феномену ликовне публике овог поднебља, поднебља које је пробудило снажни таленат сликарке Надежде Петровић.

Ако се палета као духовни завет једног покољења преноси са колена на колена, онда је наша жеља да то буде и овај Меморијал.

Са сталном жељом да буде југословенска манифестација, због побуда из којих је настао, од Другог Меморијала учествују сликари осталих републичких и покрајинских ликовних центара, а од Четвртог Меморијала као гости и сликари Бугарске, Пољске, Француске, Италије и Мађарске.

Већ на Другом меморијалу уведена је поред осталих и Награда публике, својеврсна потврда постојања и сведочења које је Уметничка галерија „Надежда Петровић“ постигла на формирању и неговању публике, њеног укуса, хтења и продора у савремени ликовни израз.

Делатност Уметничке галерије „Надежда Петровић“ посведочила се у Меморијалима, она је нужна спона између нашег ликовног бијенала и публике, њених сазнања и страсти. Отуда се чини страна дилема око постојања посебних институција, управо због побуда, традиције и извора.

Не можемо овом приликом да не изразимо своју благонаклону пажњу публици коју имамо, захвалност радним организацијама које су заједно са нама ходиле путевима тражења и успеха, као и особито поштовање ствараоцима-учесницима свих досадашњих Меморијала.

Организациони одбор
Меморијала „Надежда Петровић“

Cherchant la vérification du postulat selon lequel l'art ne connaît pas des frontières, que sans égard au lieu de sa naissance et son existence cet art reste dans le temps et dans l'espace grâce uniquement à la vérité qu'il apporte, nous trouvons l'affirmation de ce postulat dans l'existence de ce Mémoriale de Čačak — qui signifie aussi dix ans d'existence du vouloir et des succès sur le plan des récoltes dans les lumières des espaces sans frontières et dans gégation de culture métropole.

La Mémoriale chez nous a été sur notre tradition des arts plastiques. En tant que manifestation au caractère yougoslave, cette exposition s'affirme, d'une manière excellente, au milieu du public de cette région dans laquelle il était animé par le grand talent de notre célèbre peintre, Nadežda Petrović.

Si la palette se transmet comme gage spirituel de génération en génération, nous désirons bien que cette Mémoriale soit un tel gage.

Dans l'intention de maintenir le caractère yougoslave de notre exposition, dès la II Mémoriale nous avons invité les peintres de toutes nos républiques et centres régionaux de la vie culturelle, ainsi que depuis la IV Mémoriale nous accueillons comme hôtes les artistes du Bulgarie, de Pologne, de France, d'Italie, et Hongrie.

Déjà à la II Mémoriale on a établi, entre d'autres, le prir du public — c'est une affirmation qui témoigne du rôle que joue la Galerie d'Art „Nadežda Petrović“ dans la formation et dans l'éducation du public de son goût. En même temps cela représente aussi le succès de la Galerie sur le plan des recherches de l'expression plastique moderne.

L'action et le travail de la Galerie d'Art „Nadežda Petrović“ se justifient dans ces expositions — ces Mémoriales — et c'est la Galerie qui représente un pont indispensable entre nos biennales et le public qui a ses propres connaissances et ses passions. De sorte, il nous semble qu'il n'y a pas de place pour aucun dilemme sur l'existence d'institutions particulières, justement à cause des intentions, de la tradition et des sources que nous avons mentionné.

A cette occasion, nous voulons exprimer notre attention bienveillante à notre public et notre reconnaissance aux organisations qui, ensemble avec nous, avaient suivi notre chemin des recherches et des succès. Enfin, nous exprimons notre estime bien particulière aux artistes qui exposent aujourd'hui et à tous qui on exposé à nos Mémoriales jusqu'à présent.

Conseil d'organisation
de la uitième Mémoriale de „Nadežda Petrović“

Деценија и по постојања бијеналне сликарске светковине у првом реду југословенских сликара, и сликара из других европских земаља, посвећене увек Надежди Петровић — сликару. Надежди Петровић која је наша, присна и постојана овде, у Чачку, а која је исто толико и српска и југословенска, и, Надежда свих народа — позната, призната, присутна.

Као и досадашње изложбе Меморијала Надежде Петровић и ова има намеру да покаже аутентични пресек данашњег стваралаштва у југословенском сликарству. На њој су присутни представници свих генерација и различитих стилских оријентација, тако да се пружају најсигурнија обавештења о битним стањима пластичке мисли у току последње две године. Али, можда баш због те хетерогености и утврђене навике да се по једном устаљеном систему бира одређен број излагача, стиче се утисак да ова манифестација представља резонатор догађаја из већих центара ликовне културе. То, уосталом, Меморијал, овакав какав је данас и не може да избегне јер је замишљен као смотра најбољих стваралаца и самим тим упућен је на имена и догађаје који су актуелни и у другим ликовним центрима. Меморијал се не бави само авангардним појавама које тренутно представљају сензацију за публику и критику, већ представља и дела уметника који се везују за неке традиционалне форуме ликовног израза и тиме даје специфичан преглед југословенског сликарства са димензијом историјске градације — стари и млади аутори се допуњују у једном дијалогу показујући да уметнички развој није линеаран већ један дијалектички процес пун супротности. Сваки аутор, својим делом, је изразита индивидуалност која представља један могући вид модерног ликовног изражавања. У већини случајева њихове тенденције су дивергентне али не смећају једна другој већ подстичу изражајни интензитет. Једни поред других налазе се сликари фигуративне и апстрактне концепције слике у низу индивидуалних варијанти одражавајући различита схватања слике, али њихова разноврсност никако не штети посматрачу. На-

против, на оваквој изложби њему се не сугерише један сликарски језик него он сам може стећи интегралан појам слике — онога што се може направити савременим сликарским средствима. Досадашња искуства Меморијала потврђују да су интересантну појаву представљаће слике и оних праваца који су се тренутно налазили у кризи, исто као и оних који се тек конституишу. Овом приликом, апстрактне слике у којима се решава битна проблематика развијања пластичког језика и проширивања семантичког подручја слике, привлаче пажњу исто као и платна обogaћена наративним садржајем, философском рефлексијом и романтичарском атмосфером. У овом тренутку када нова фигурација и асоцијативне слике доминирају, на нашој изложби представници апстракције имају значајно место и као пандан фигурацији употпуњавају утисак о широком распону вредности које се остварују у целокупном савременом југословенском сликарству.

За средину у којој се приређује већ 15 година као бијенална изложба, Меморијал Надежде Петровић има карактер културне манифестације која оставља последице у развоју ликовне културе: проширује сазнања о савременим облицима уметничке мисли и што је нарочито важно изоштрава сензибилитет у правцу правих вредности. На ширем плану културне делатности Галерије, подстиче живљи интерес за сликарство и условава активнији однос целе средине према духовној култури, наводи на размишљање и коначно обogaћује садржајима које ликовни уметници желе да пренесу на гледаоце. Ликовна публика у Чачку, још од оснивања Меморијала, помињана као „феномен“ гаји култ Надежде Петровић првенствено због њене везе са Чачком и испољава изразити интерес за новим ликовним остварењима често не схватајући њихов прави смисао. То, у сваком случају, помаже Галерији и оправдава постојање Меморијала, али у исто време открива потребу да се та публика што правилније и дубље упозна са пластичним светом слике, а за то није довољан само велики и што већи број изложби већ је неопходно потребан и један изграђен рецептиван став средине.

Пратећи развој савременог сликарства, Уметничка галерија у Чачку, на својим изложбама и Меморијалима упознаје публику и са најпрогресивнијим продорима сликарства. На овом VIII меморијалу Надежде Петровић то може одмах и да се види.

Стеван С. Секованић

Voilà 15 ans bientôt depuis la première fête biennale des peintres yougoslaves d'abord, et puis de ceux des autres pays européens, fête toujours dédiée à Nadežda Petrović, peintre, à cette Nadežda qui est la nôtre, familière et toujours constante ici, à Čačak, et qui est toujours serbe tout aussi que yougoslave, et la Nadežda de tous les peuples — célèbre, reconnue et présente.

Comme les Mémoriaux précédents de Nadežda Petrović, celui-ci aussi a l'intention de manifester d'une manière authentique le moment actuel de la peinture yougoslave. Les représentants de toutes les générations y participent, ainsi que les partisans de tous les styles, si bien que le Mémorial offre des informations les plus authentiques sur la situation de l'art plastique depuis deux ans. Mais, c'est peut-être cette hétérogénéité ainsi que l'habitude déjà fixe de choisir le nombre des exposants d'après un système réglé, que l'on a l'impression que cette manifestation représente l'écho des événements dans les grands centres des arts plastiques. Le Mémorial, tel qu'il est aujourd'hui, ne peut d'ailleurs guère l'éviter, puisqu'il est destiné à être une revue des meilleurs artistes, et par cela même, est obligé de s'en référer aussi aux noms et événements actuels des autres centres des arts plastiques. Le Mémorial ne s'occupe pas seulement des peintres d'avant-garde, qui peuvent faire sensation éphémère, mais aussi des peintres qui sont restés attachés aux certaines formes d'art traditionnelles, et qui donnent ainsi une revue spécifique de la peinture yougoslave présentant des dimensions de gradation historiques; vieux et jeunes auteurs se complètent dans un dialogue qui montre que le développement artistique n'est pas linéaire, mais un procès dialectique plein d'oppositions. Tout auteur est par son oeuvre une individualité particulière, qui représente une des formes possibles de l'expression plastique. Leurs tendances sont divergentes le plus souvent, mais elles ne s'obstruent pas mutuellement; au contraire, elles incitent l'intensité d'expression. Les peintres de style figuré sont côte à côte avec ceux fidèles aux conceptions abstraites, dans une série de variations individuelles tout en reflétant différentes conceptions de la peinture; mais cette diversité ne saurait point gêner le public. Au contraire, dans une exposition comme celle-ci on ne lui suggère pas un seul langage plastique, mais on le rend capable d'acquérir lui-même l'idée intégrale du tableau, et

de ce qui est réalisable par les moyens des arts plastiques modernes. L'expérience actuelle des Mémoriaux confirme que le public a témoigné de l'intérêt même à des tableaux appartenant à des styles qui passaient par des crises momentanées, de même qu'aux tableaux appartenant à des styles à peine s'ébauchant. Cette fois, les tableaux abstraits traitant les problèmes essentiels du développement du langage plastique et de l'expansion du domaine sémantique, suscitent de l'intérêt tout comme les tableaux enrichis par un contexte narratif, des réflexions philosophes et de l'ambiance romantique. A l'heure où de nouvelles figurations et tableaux associatifs dominent, les représentants du style abstrait ont une place importante dans notre exposition et, en tant que pendants à la figuration, ils complètent l'impression d'un vaste diapason de valeurs de la peinture yougoslave tout entière.

Le Mémorial de Nadežda Petrović a le caractère d'une manifestation culturelle qui agit sur le développement des arts plastiques du milieu où il est organisé depuis 15 ans comme exposition biennale: il élargit les connaissances des formes d'art modernes et, ce qui est surtout très important, aiguise la sensibilité vers des valeurs réelles. Sur un plan plus étendu des activités culturelles de la Galerie, le Mémorial suscite un plus vif intérêt à la peinture et conditionne des rapports plus actifs du milieu tout entier avec la culture, engage à réfléchir et, finalement, enrichit par ce que les artistes désirent transmettre au public. Le public artistique de Čačak, dont on a parlé comme „phénomène“ dès la fondation du Mémorial, voue un culte personnel à Nadežda Petrović, tout d'abord pour ses attaches avec Čačak, et manifeste un vif intérêt aux nouvelles oeuvres artistiques, sans toujours comprendre leur véritable signification. Néanmoins, cela aide la Galerie, tout en justifiant l'existence du Mémorial, mais en même temps, il est évident qu'il faudrait faire connaître à ce public, de la manière la plus correcte et la plus profonde, le monde de la peinture. Mais, pour atteindre ce but, il ne suffit pas tout juste d'avoir autant d'expositions que possible, mais il est aussi indispensable de développer une disposition réceptive du milieu.

En suivant le développement de la peinture moderne, la Galerie artistique de Čačak, à ses expositions et ses Mémoriaux, présente au public les tendances les plus progressistes de la peinture. Cela est évident à cet VIIIe Mémorial de Nadežda Petrović.

Stevan S. Sekovanić

КАТАЛОГ

БЕЛА ЦОБЕЛ
BELA CZÓBEL

1. ГАЛЕРИЈА БУЛАРД
GALERIE BOULARD, 1957
уље на платну
93×72 см, 1957.
2. ХАРЛЕКИН
ARLEQUIN, 1970.
уље на платну
82×60 см, 1970.
3. ЖЕНСКИ АКТ
NU, 1974.
уље на платну
110×75 см, 1974.

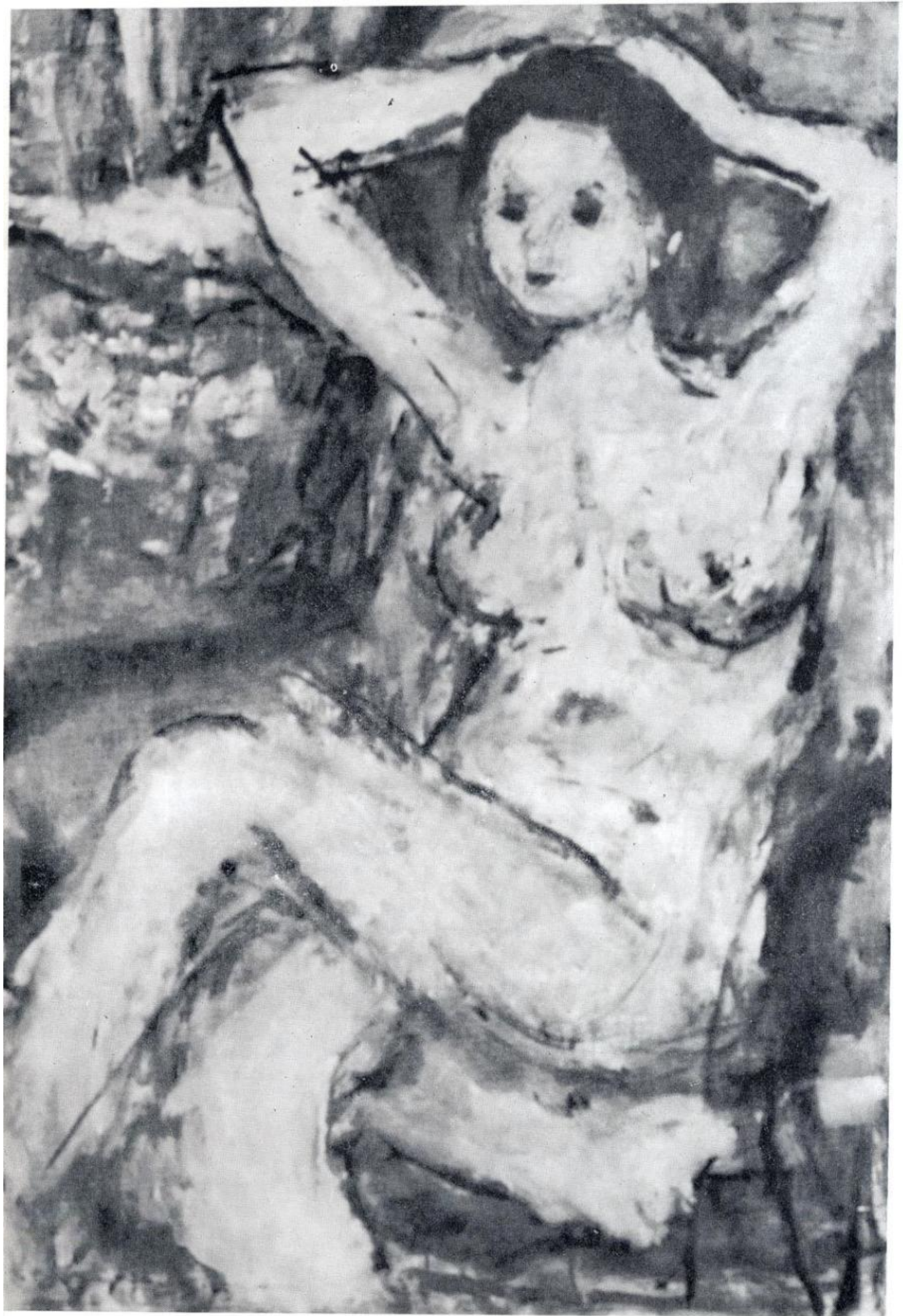
Рођен 4. септембра 1883. у Будимпешти. Укључио се 1902. у Уметничку колонију у Нађибанију. Студирао на Ликовној академији у Минхену 1902. и 1903. године. Студије завршио на Академији Јулиан у Паризу 1903. године. У Француској је боравио од 1904. до 1914. и од 1925. до 1939. године у Холандији од 1914. до 1919. и у Немачкој од 1919. до 1925. године. Од 1939. године са краћим прекидима живи у Мађарској.

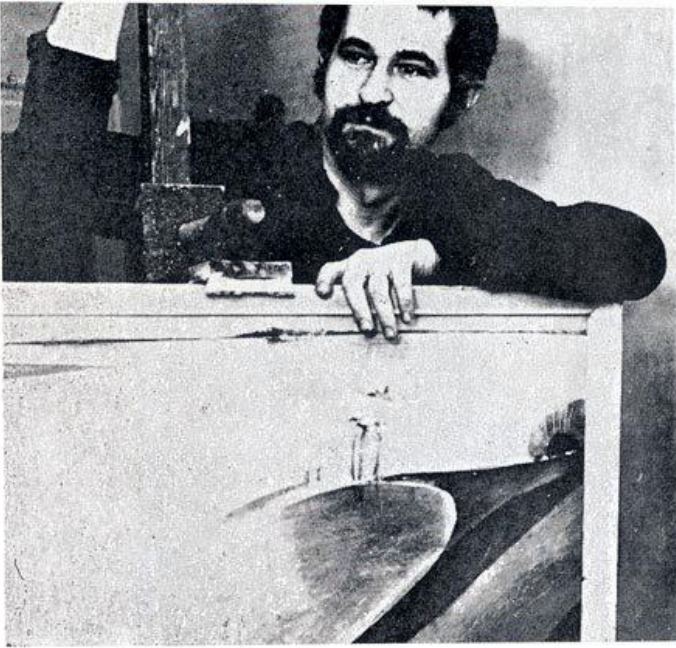
Са излагањем је почео у Паризу 1903. године у Salonu Champs de Mars. На Јесењем салону је учествовао 1905. и 1906. године. Самостално је излагао у Француској, Немачкој, Холандији, Швајцарској, Енглеској, у САД и Јапану. На Бијеналу у Венецији учествовао је 1934. и 1958. године. Велика ретроспективна изложба његових дела била је приређена у Галерији Микарнок у Будимпешти 1971. године. Поводом 90. годишњице живота приређена је 1973. године самостална изложба његових дела у Ернст музеју у Будимпешти и уметничким галеријама у Сентендре-ји и Естергону. Ове године (1974. самостално излаже у Нађикорошију и Ђуру.

Учествовао је такође на бројним групним изложбама у земљи и иностранству.

Награђиван је 1948. године са Кошутовом наградом, 1958. примио је награду заслужног уметника, 1963. награду за изузетне заслуге, 1968. Златну плакету за заслужан рад, 1973. заставицу народног уметника.

Адреса: Budimpešta XI, Kelenhegyi ut. 12—14

ЈАНОШ ЛОРАНТ
JÁNOŠ LÓRÁNT

4. СЕЋАЊЕ НА МЛИН
SOUVENIR DU MOULIN, 1968.
уље на платну
80×100 см, 1968.
5. УСТАВА КОД БЕКЕСЕНТАНДРАША
ECLUSE DE BEKESZENTANDRAS, 1971.
уље на платну
70×100 см, 1971.
6. ПАР
COUPLE, 1972.
уље на платну
136×110 см, 1972.

Рођен 21. јануара 1938. године у Бекесентан-драшу. Од 1956. до 1959. године похађао је Високу педагошку школу у Сегедину, а од 1968. до 1971. године користио је стипендију Дерковић. Од 1956. живи у Салготарјану.

Самостало је почео излагати 1968. године у Салготарјану и Нађибатонију. Задње самостално излагање имао је 1973. у Ходмезевасархелију. Редовно учествује на изложбама мађарских уметника у земљи и иностранству: 1973. године излагао је такође на изложби „Мађарска савремена ликовна уметност“ у Београду.

Награђиван је 1962. године наградом Рипал-Ронаи, 1968. је примио награду Егри, 1970. награду Сзот, а 1972. године био је добитник награде Мункачи. На Бијеналу сликарства социјалистичких земаља у Кошицама 1972. године примио је II награду.

Адреса: Sa'gótárján, Schuyer Ferenc ut. 33/III/3

КРСТА АНДРЕЈЕВИЋ
KRSTA ANDREJEVIĆ

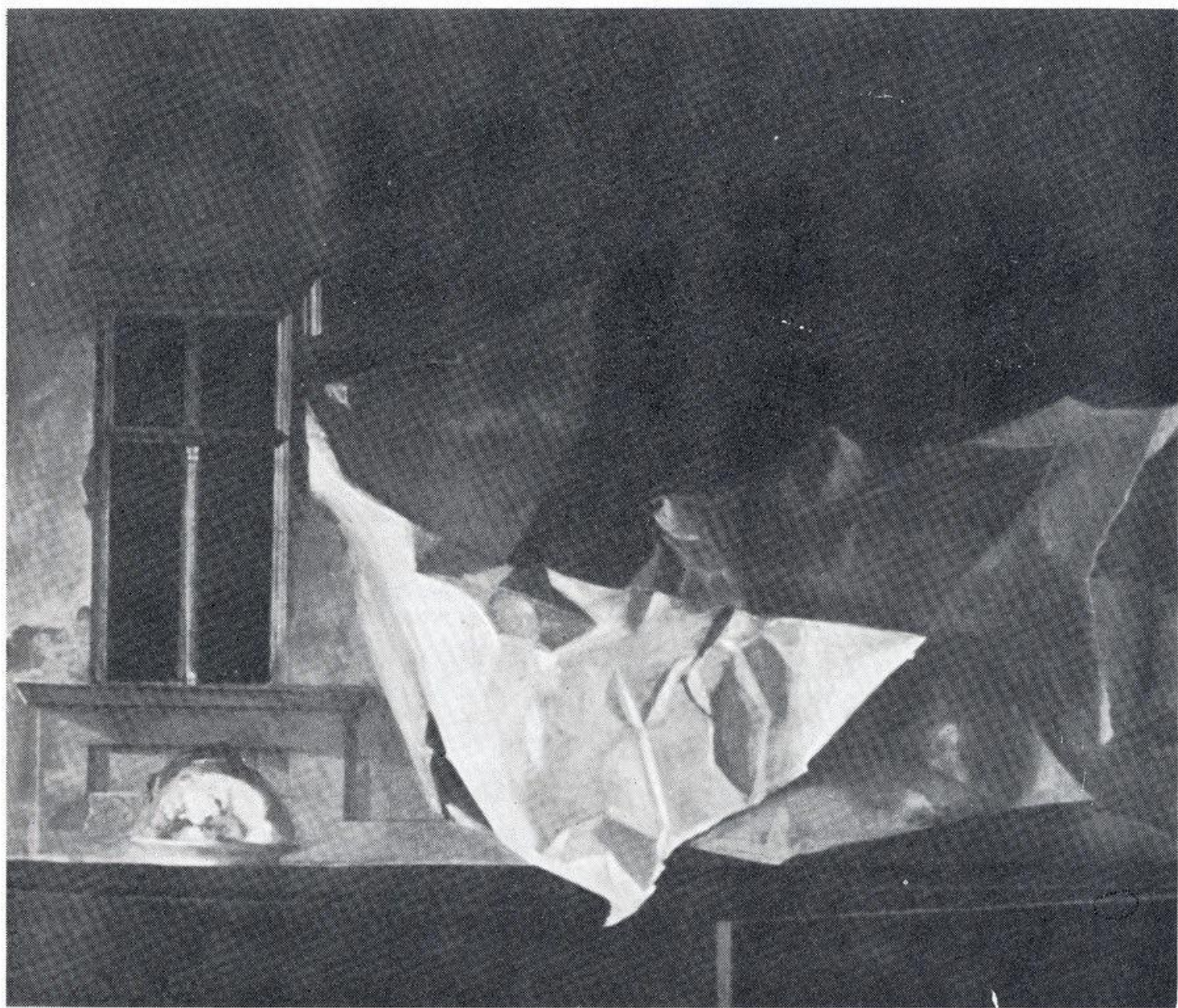
7. ВЕЛИКИ ПАКПАПИР
GRAND PAPIER D'EMBALLAGE, 1973.
мешана техника
92×73 см, 1973.
8. МРТВА ПРИРОДА
NATURE MORTE, 1973.
мешана техника
92×73 см, 1973.

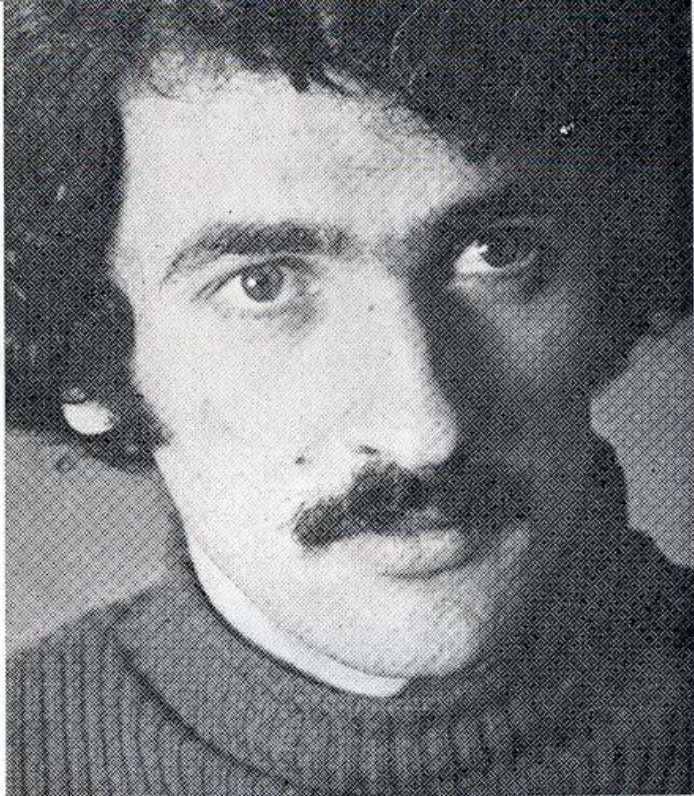
Рођен је у Зрењанину 1927. Академију за примењену уметност завршио 1954. у Београду. Учествовао је на изложбама УЛУС-а 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974. На изложбама Октобарског салона 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973. На изложбама графичког колектива 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1964, 1968, 1969. На изложби модерна српска графика у Новом Саду 1960. на изложбама графике београдског круга 1966, 1968, 1969. на изложбама УЛУПУС-а 1970, 1973. на изложбама Сићевачке колоније у Нишу 1968, 1973, на изложбама продајне галерије у дому ЈНА 1972. на изложби ликовних дела 1971. на изложби ровињске колоније 1969. на изложби ликовних уметника 1973. на изложби два мозаика 1973. на изложби предмета за успомену из Србије 1961. на изложби откупљених дела 1960. Изложби „Обнова слике“ 1973. изложби „Београд инспирација сликара“ 1973.

Самостално је излагао у Београду 1958, 1960, 1961. и 1968. у Ваљеву 1970.

Награђен је откупном наградом УЛУС-а 1967. наградом Мајског салона УЛУПУС-а 1970. наградом на XII октобарском салону 1971. и похвалом УЛУПУС-а на изложби „Експеримент 5“ 1973.

Адреса: Обилићев Венац 4. Београд

ЧЕДОМИР ВАСИЋ
ČEDOMIR VASIĆ

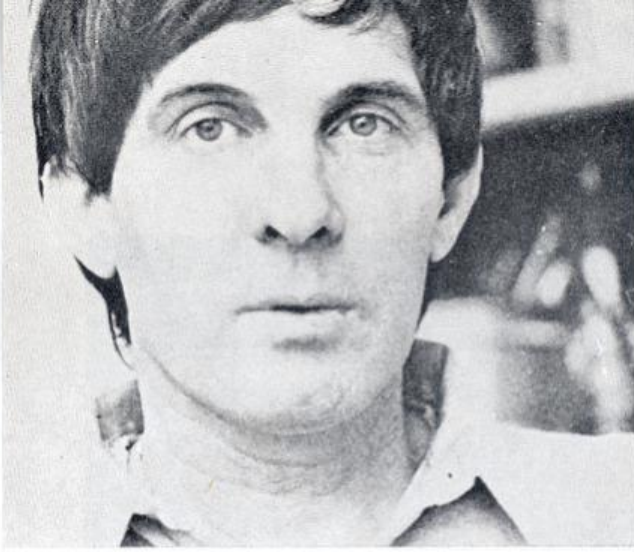
9. ОТМИЦА ЛЕУКИПОВИХ КЋЕРИ
LE RAPT DES FILLES DE LEUCIPPE, 1973.
уље на платну
222×206 см, 1973.
10. ГРЧКА ОД 1 до 5 по подне
LA GRECE DE LA 1 à 5 apres midi
уље на платну
80×100 см, 1974.

Рођен је у Београду 1948. а 1966. завршио је класични смер у VIII београдској гимназији. Исте године уписао се на Академију ликовних уметности у Београду, прво код професора Лазара Возаревића (две године), затим код професора Ђорђа Бошана код кога и дипломира 1971. Трећи степен студија на Академији завршио је 1973. у класи професора Ђорђа Бошана.

Самостално је излагао марта 1973. у Дому омладине у Београду, док је на групним изложбама учествовао више пута: 1971. на изложби „Графика београдског круга“, 1972. на изложби новопримљених чланова УЛУС-а, затим на изложби „УЛУС 72“, на XIII октобарском салону исте године а 1973. на изложби „Екс темпоре 73“ у Пирану. 1974. учествује на изложби студената V године и студената III степена Београдског универзитета уметности у Пезару и Урбину, на изложби студената Академије за ликовне уметности из Урбина и студената Универзитета уметности из Београда у оквиру IV априлских сусрета у Студентском културном центру у Београду на Пролећној изложби УЛУС-а.

Адреса: Владетина 11, Београд

БОРЂЕ ИВАЧКОВИЋ
BORĐE IVAČKOVIĆ

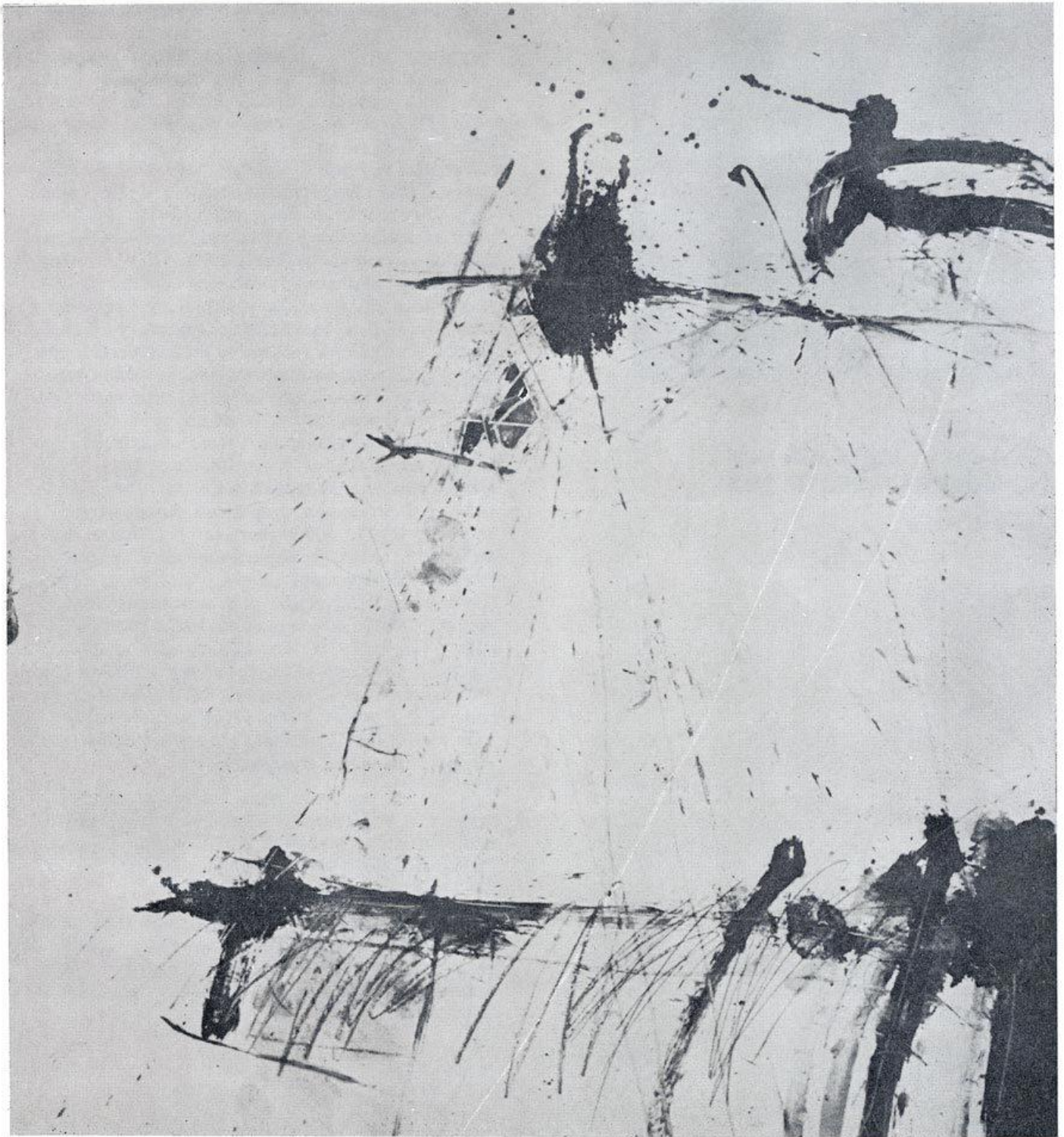
11. СЛИКА „20. III 1971.“
TABLEAU „20 MARS 1971“.
уље на папиру
160×170 см
12. МАЛА СЛИКА „24. II 1971.“
PETIT TABLEAU „24 FEVRIER 1971“.
уље на платну
30×30 см

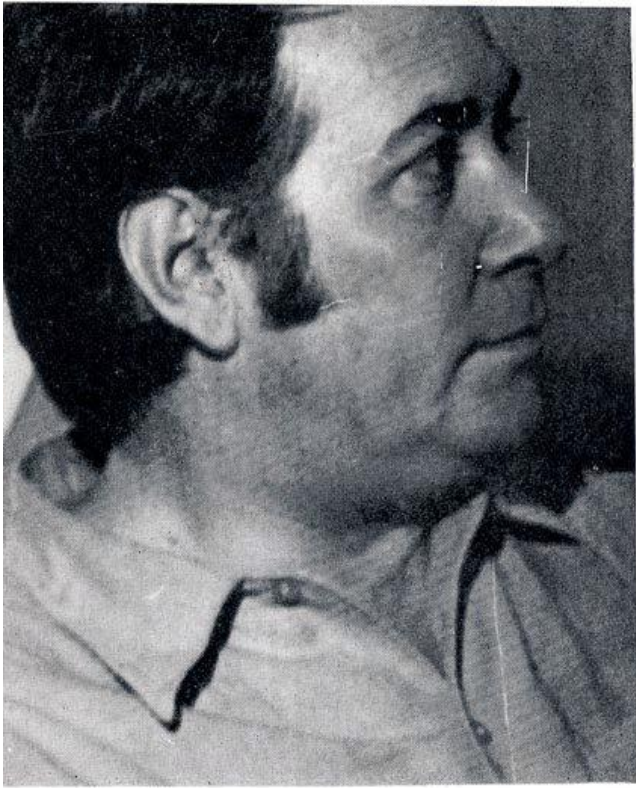
Рођен је у Хоргошу. Архитектонски факултет завршио је у Београду 1955. Живи и ради у Београду и Паризу.

Излагао је колективно у земљи и иностранству: 1967. на III тријеналу савремене југословенске уметности у Београду, 1969. на X октобарском салону такође у Београду, 1962. у Тулузу на изложби „Савремена уметност“, 1963. у Паризу на изложби „Округли формати“, 1965. на IV париском бијеналу младих, 1966. у Паризу на изложби „Пролеће у Паризу“, 1971. у Паризу у Галерији 9, 1972. на Мајском салону у Паризу, 1973. такође на Мајском салону у Паризу, а 1974. у салону „Велики и млади данашњице“ у Паризу.

Имао је три самосталне изложбе: 1963. и 1967. године у Паризу а 1971. у Галерији Дома омладине у Београду.

Адреса: Павла Папа 12, Београд

ЉУБОДРАГ ЈАНКОВИЋ-ЈАЛЕ
LJUBODRAG JANKOVIĆ-JALE

13. УСАМЉЕНИ ЈАХАЧ
LE CAVALIER SOLITAIRE, 1973.
уље на платну
130×162 см, 1973.
14. НЕПОГОДА
LA TEMPESTE, 1973.
уље на платну
190×150 см, 1973.

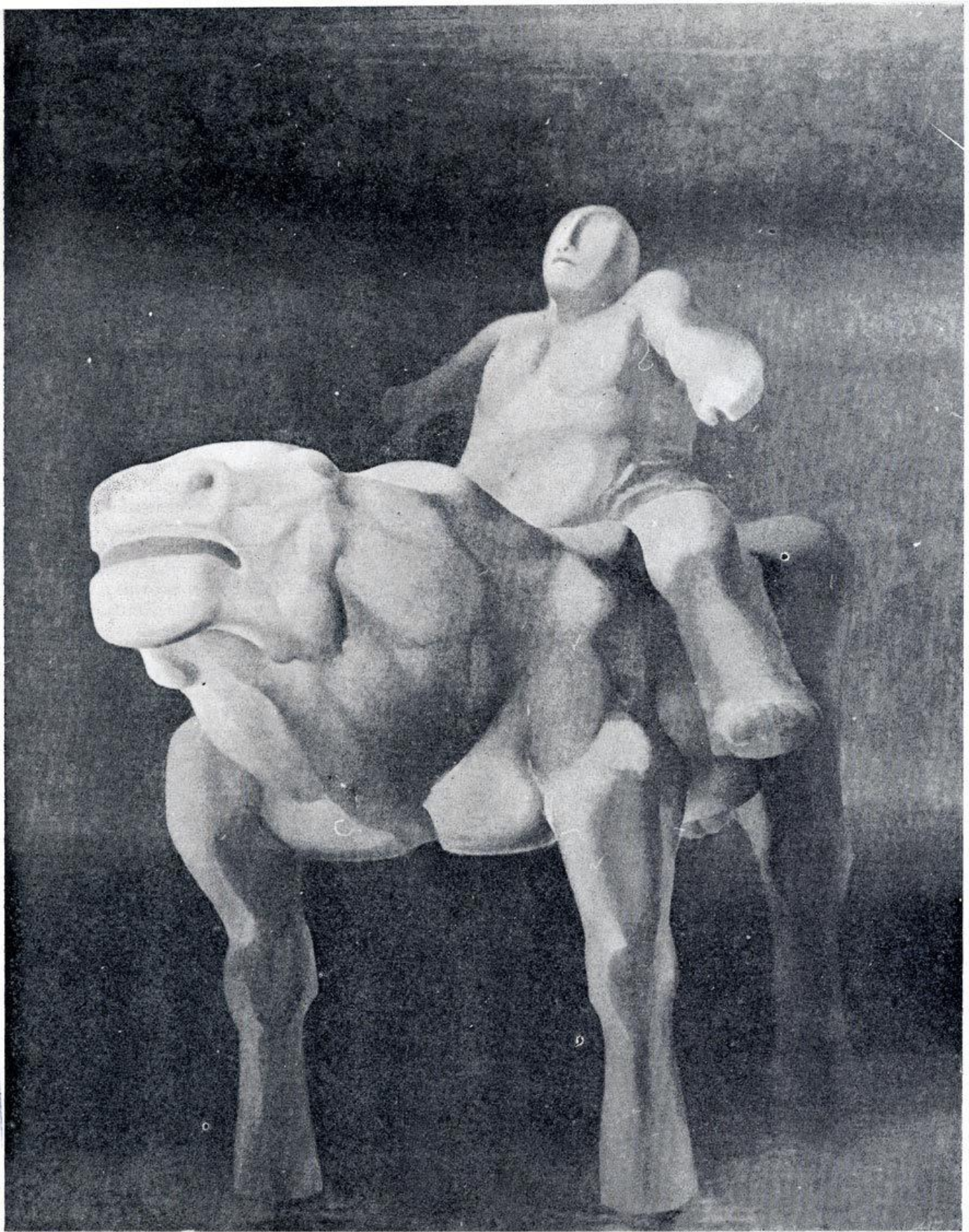
Рођен је 1932. године у Пироту. Академију за примењене уметности завршио у Београду 1954. године. Ванредни професор на Факултету за примењене уметности у Београду.

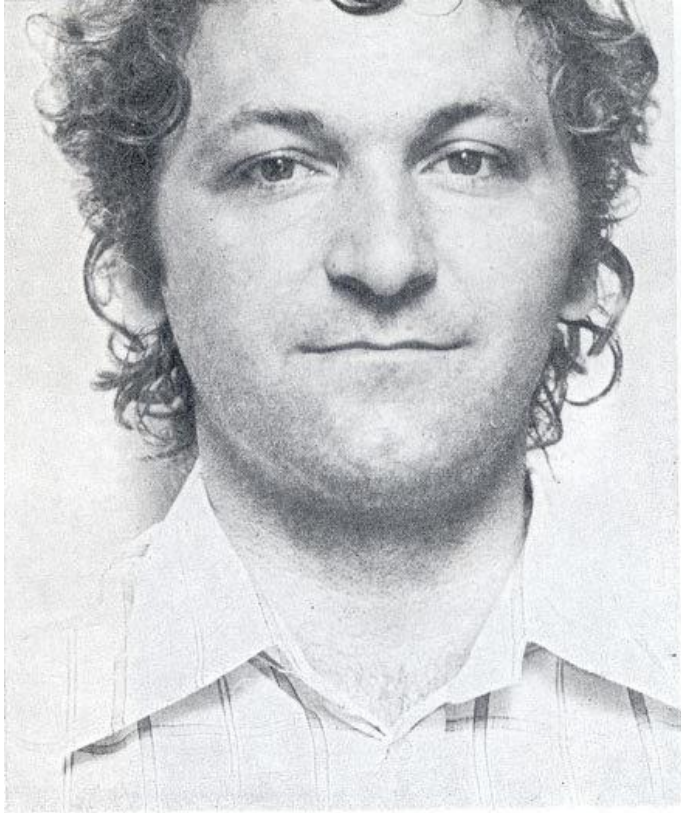
Групно је излагао у Београду 1962. („Нови облици надреализма и релационизма“), 1964. („Фантастика у цртежима савремених београдских уметника“), 1966. (VII октобарски салон ликовних уметника Србије (Ниш, Приштина), 1967. (III југословенски тријенале ликовних уметника и VIII октобарски салон ликовних уметника Србије), 1968. (IX октобарски салон ликовних уметника Србије Ниш, „Сићево 68“), 1969. (X октобарски салон ликовних уметника Србије, Зрењанину, 1970. (XI октобарски салон ликовних уметника Србије), 1971. (XII октобарски салон ликовних уметника Србије Нови Сад, „Златно перо Београда“), 1972. („Критичари су изабрали“ и XIII октобарски салон ликовних уметника Србије), 1973. (XIV октобарски салон ликовних уметника Србије и „Од енформела до нове фигурације“, у Зрењанину 1969. (графика београдског круга), у Загребу 1968. (V загребачка изложба југословенске графике), (II загребачка изложба југословенског цртежа), у Новом Саду 1971. „Златно перо Београда“, у Нишу 1973. (Сићево 1964—1973), у Мостару 1972. (галерија Рондо „Од фантастике до надреализма“), у Скопљу 1968. („Од фантастике до надреализма“), у Светозареву 1970. („Фантастика у српском сликарству“), у Краљеву 1971. („Фантастика у српском сликарству“), затим у Барселони 1968. (Изложба графике београдског круга), у Паризу 1972. (Galerie de l'Universite „Le fantastique contemporain“), 1973. (галерија „Жобер“, изложба слика), у Перуу 1970. изложба српске графике у Лими), у Бриселу 1970, у Урбину 1972. (Либро + Графика“ у Сасоферату 1972. (Пиколо Еуропа“), у Виаређу 1974. („Графики југослави“) у Сасари 1974. („Каљари“), и 1974. у Клермонт-Ферањ, (изложба графике).

Самосталне изложбе овог уметника организоване су: у Београду 1962 (изложба слика), 1965. (изложба цртежа), 1965. (изложба слика, у Новом Саду 1969. Изложба слика, а у Скопљу 1973. изложба слика.

До досада сликар је награђен трима наградама: 1967. за илустрацију, награда „Невен“, 1973. за сликарство награда „Светозар Марковић“, а 1974. „Златна палета“ такође за сликарство.

Адреса: Обилићев Венац 4, Београд

ИВАН КУДУЗ
IVAN KUDUZ

15. ПРОСТОР
L'ESPACE, 1974.
комбинована техника
137×130 см, 1974.
16. ПРОСТОР А
L'ESPACE А, 1974.
комбинована техника
137×130 см, 1974.

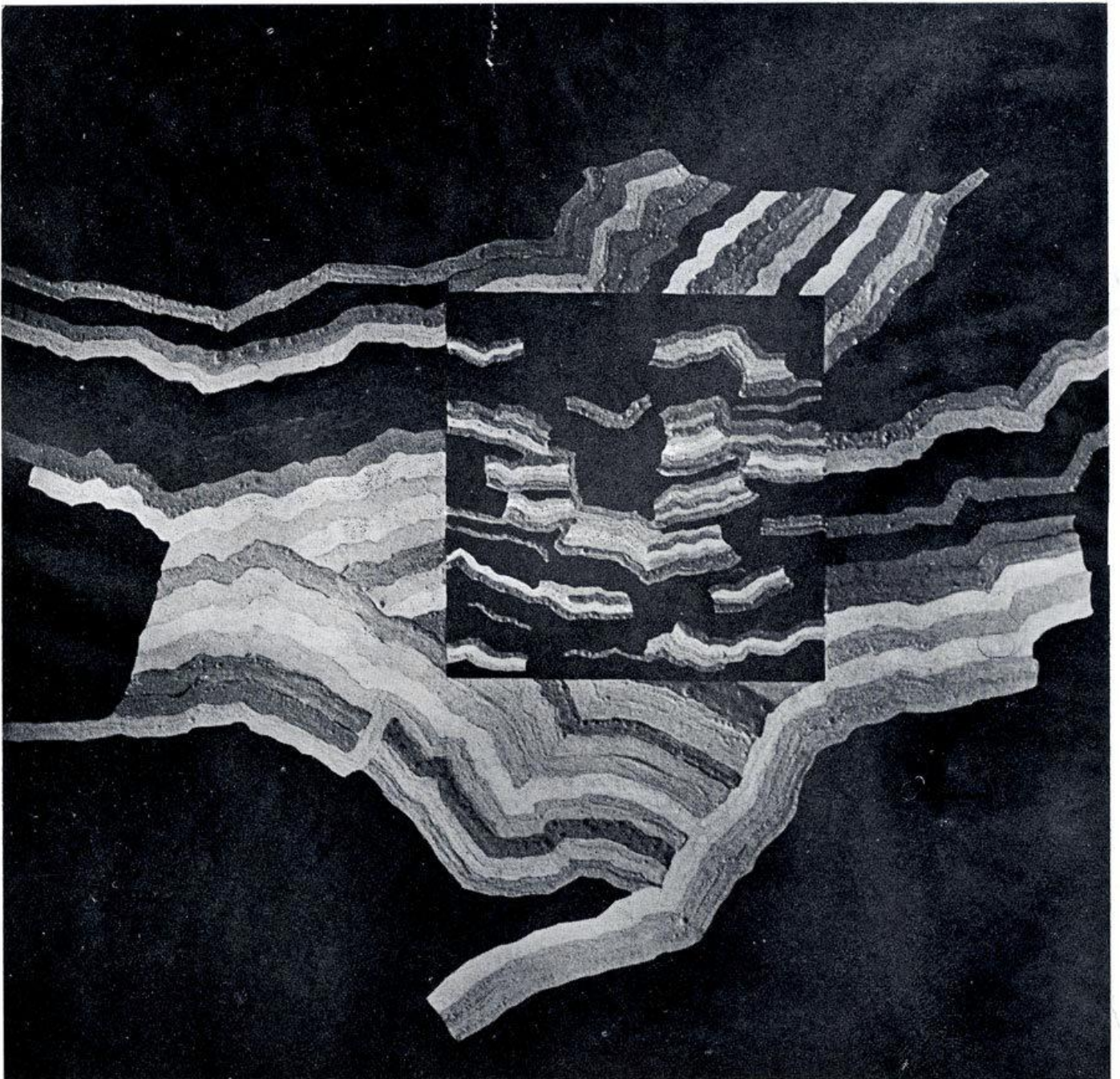
Рођен је у Бјеловару 1943. Академију ликовних уметности завршио у Загребу 1968. у класи професора Кинерта. Од 1970—1972. сарадник је у мајсторској радионици Крсте Хегедушића.

Излагао је на групним изложбама: у Загребу 1969. (IV загребачки салон, II салон младих), 1970. (VI загребачка изложба југословенске графикае, V загребачки салон, III салон младих), 1971. (V атељерски сусрети, VI загребачки салон, III загребачка изложба југословенског цртежа, IV салон младих), 1972. (VII загребачка изложба југословенске графикае, VI атељерски сусрет, Мајсторска радионица Крсте Хегедушића), 1973. (IV загребачка изложба југословенског цртежа) и 1974. (Ликовне теме данас, VIII загребачка изложба југословенске графикае, IX загребачки салон), у Београду 1972. (Графика младих југословенских стваралаца), 1973. (Графика младих југословенских стваралаца) и 1974. („Свет у коме живимо“), у Риједи 1970. (II међународна изложба оригиналног цртежа) и 1971. (II међународна изложба оригиналног цртежа), у Суботици 1970. (IX ликовни сусрет) и 1972. (X ликовни сусрет). У Невом Саду 1970. (Загребачка сериграфија), у Винковцима 1971. (Мајсторска радионица Крсте Хегедушића), у Новој Градишци 1971. (Ликовна колонија Стрмац), и у Сплиту 1974. (I биенале савремене хрватске графикае). У иностранству је излагао: у Барселони 1969. у Паризу, Барселони и Килу 1970. У Барселони 1971. у Кракову 1972. у Барселони 1973. У Кракову и Барселони 1974.

Самостално је излагао у Загребу 1971. и 1973. (Галерија Дубрава и Студио галерије Форум) и у Сплиту 1974. (Галерија уметности).

Награђен је наградом за сликарство на III салону младих 1970. и наградом „Седам секретара СКОЈ-а“ за графику на IV салону младих.

Адреса: Петрова 96, Загреб

ЛОЈЗЕ ЛОГАР
LOJZE LOGAR

17. ЗА БОЉЕ РАЗУМЕВАЊЕ
НОБЕЛОВЦА ЦЛ I,
POUR MIEUX COMPRENDRE UN
LAUREAT DU PRIX NOBEL, CL I, 1974.
акрил на платну
135×135 см, 1974.
18. ЗА БОЉЕ РАЗУМЕВАЊЕ
НОБЕЛОВЦА ЦЛ II,
POUR MIEUX COMPRENDRE UN
LAUREAT DU PRIX NOBEL, CL II, 1974.
акрил на платну
135×135 см, 1974.

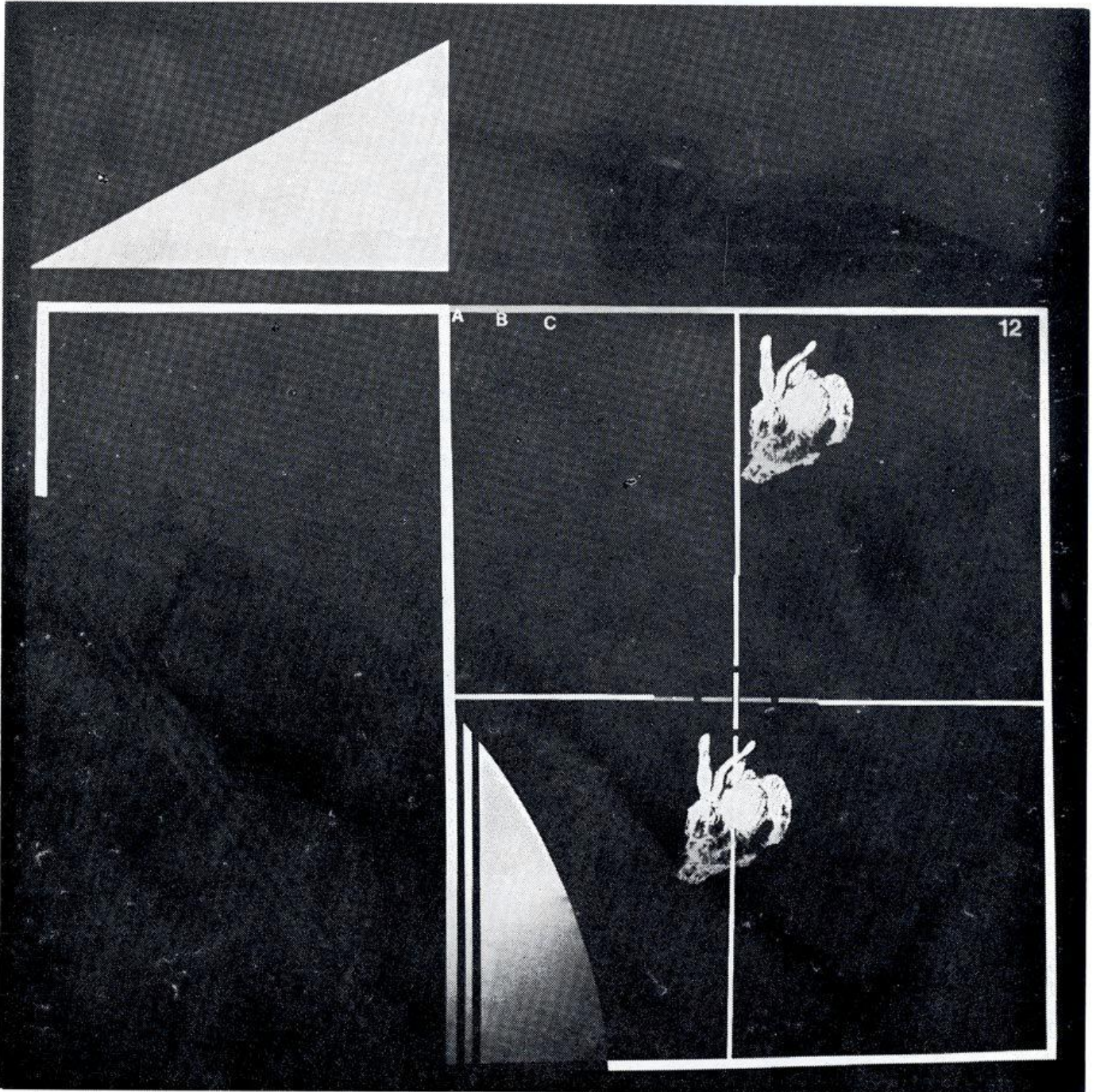
Рођен је 30. јула 1944. Академију за ликовне уметности завршио је у Љубљани где је и специјализирао на графичком одсеку код професора Рика Дебењака и Марјана Погачника.

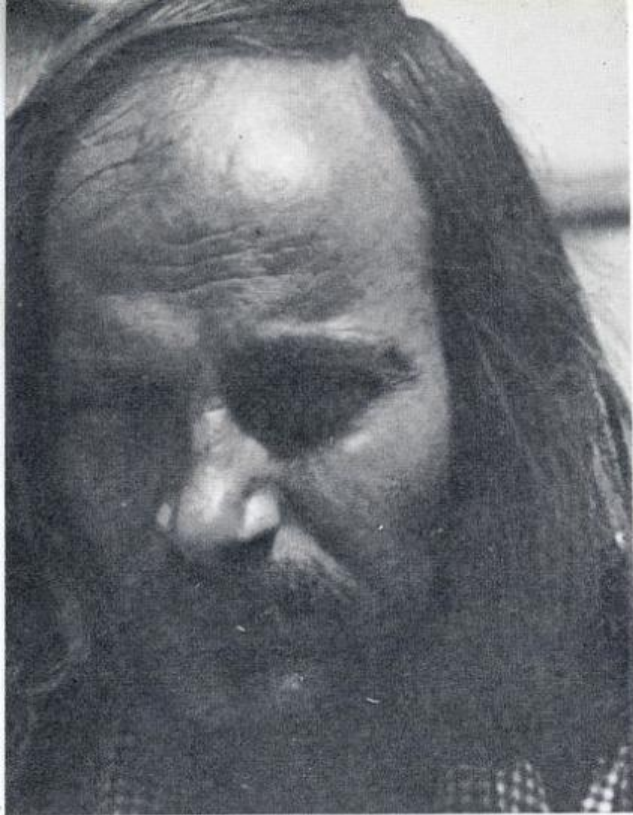
Учествовао је на многим изложбама словеначке и југословенске графике у нашој земљи: Љубљана („25 година словеначке графике“, „Савремени правци словеначке графике“), Нови Сад (Млади словеначки графичари), Београд, Загреб, Суботица..., у иностранству: Париз, Кил, Бон, Лима, Цухавен, Портогруаро, Малин, Рим... и на међународним изложбама: Биела, Милано, Кастел Нуово Нел Монти, Љубљана, Мурска Собота, Целовец, Венеција, Удине, Пиран, Лињано, Александрија...

Самостално или са мањим групама уметника учествовао је на изложбама у Цељу, Идрији, Београду, Марибору, Љубљани, Шкофјој Локи, Крању, Загорју, Слатина Раденци, Бледу, Брауншвајгу, Сомбателију...

Награђен је наградом за сликарство на изложби „Екс темпоре 68“ у Пирану, истом наградом на изложби „Екс темпоре 69“ такође у Пирану, откупном наградом ДСЛУ на изложби „25 година словеначке графике“ у Љубљани, откупном наградом међународног жирија на изложби „Панонија 71“, савезном наградом „7 секретара СКОЈа“ на изложби „Загреб 73“, откупном наградом на IX изложби југословенске графике у Загребу 1974. и наградом критике „Златна птица 74“ у Љубљани.

Адреса: Скапиноваз, Љубљана

ТАНАС ЛУНОВСКИ-ТАНЕ
TANAS LUNOVSKI-TANE

19. ОД НЕКУДА ПРАМА НЕКУДА
DE QUELQUE PART VERS QUELQUE
PART, 1974.

акрил на платну
150×90 см, 1974.

20. ЛЕТЕ
LE VOL, 1974.

акрил на платну
145×145 см, 1974.

Рођен је у Лелеву 1940. Академију ликовних уметности завршио у Букурешту 1957. а специјализацију у Риму 1970—71. Учествовао је од 1968. до 1971. на традиционалним годишњим изложбама ДУЛУМ-а, у Скопљу 1968. (Наша прошлост), 1969. („25 година АСНОМ-а“), 1970. (Моје вољено дело), 1971. (Дела из колекције Музеја за савремену уметност, Наша прошлост), 1972. (Млада генерација II), Брашову 1967. (Јесењи салон), „Сићево 69“, Фиренти 1969. (Савремена македонска уметност), „VII струмичка ликовна галерија“, Загребу 1970. (VIII конгрес СЛУЈ-а), VIII струмичка ликовна колонија“, Београду 1972. (Млада македонска уметност), Поречу (XII анале), Грацу (VI међународна сликарска недеља у Штајерској), Риму 1973. (16 савремених македонских сликара). Ковентрија 1973. (Савремено југословенско сликарство и скулптура), Врњачкој Бањи 1973. (Дела са VII и VIII међународне сликарске недеље), Дубровнику 1974. (Дела и кретања — југословенска савремена уметност).

Самостално је излагао 1967. у Букурешту (Галерија Калиндеру), Скопљу (Салон МСУ), 1970. и 1973. (Уметничка галерија) и Београду 1974. (Галерија Дома омладине).

Адреса: Партизанска 115/III — 10, Скопље

ИБРАХИМ ЉУБОВИЋ
IBRANIM LJUBOVIĆ

21. ВЕЛИКА ЛУТКА
GRANDE POUPEE, 1974 1974.
уље на платну
53×73 см, 1974.
22. САТ ГОСПОЂЕ ВАЛДРЕМАН
L'HORLOGE DE MADAME
WALDERMANN, 1974.
уље на платну
53×73 см, 1974.

Рођен је у Сарајеву 1938. Школу за примењену уметност похађао је у Сарајеву. Први пут је излагао 1957. у Сарајеву. Учествовао је на свим изложбама УЛУБиХ-а, на II и III тријеналу југословенског сликарства у Београду, на изложбама у колонији Сићево, изложби поетске фантастике у Сомбору 1967. Излагао је са групом четворица у Сплиту и са сарајевском групом у Фрозинону и Риму 1973. Излагао је на изложби југословенске уметности у земљама Блиског истока (Иран, Сирија, Либан) 1967. На међународној изложби савремене уметности у девет градова Индије 1965—66. на Ђесењем салону у Паризу 1967. са УЛУБиХ-ом у Модени 1967. са групом сарајевских уметника 1967. у Копенхагену, на изложби младих у Сарајеву и Београду 1967. на изложби југословенског портрета у Тузли 1967. на изложби „Акварел XX века у БиХ“ у Сарајеву 1967. на V бијеналу у Амијену 1969. на изложби „50 година ангажоване уметности“ 1969. у Словен Градцу, са колонијом „Почитељ“ у Београду и Суботици 1970. и у Дижону са УЛУБиХ-ом 1970.

Самостално је излагао у Сарајеву 1960, 1962, 1963, 1965, 1968. у Тузли 1966. у Београду и Ријечи 1968. Скопљу 1970. Бад Харибургу, Волфенбителу и ХанOVERу 1970.

Награђен је наградом „Свјетлости“ на изложби младих БиХ 1967. наградом Умјетничке галерије у Сарајеву на II сарајевском салону 1969. исте године Шестоаприлском наградом Сарајева за сликарство и наградом „Ослобођења“ на III сарајевском салону 1971.

Адреса: Лењинова 26, Сарајево

СЛОБОДАНКА МАТИЋ
SLOBODANKA MATIĆ

23. АКТ, ЛУК И ПРЕДМЕТИ
NU, ARC ET OBJETS, 1974.
уље на платну,
80×80 см, 1974.

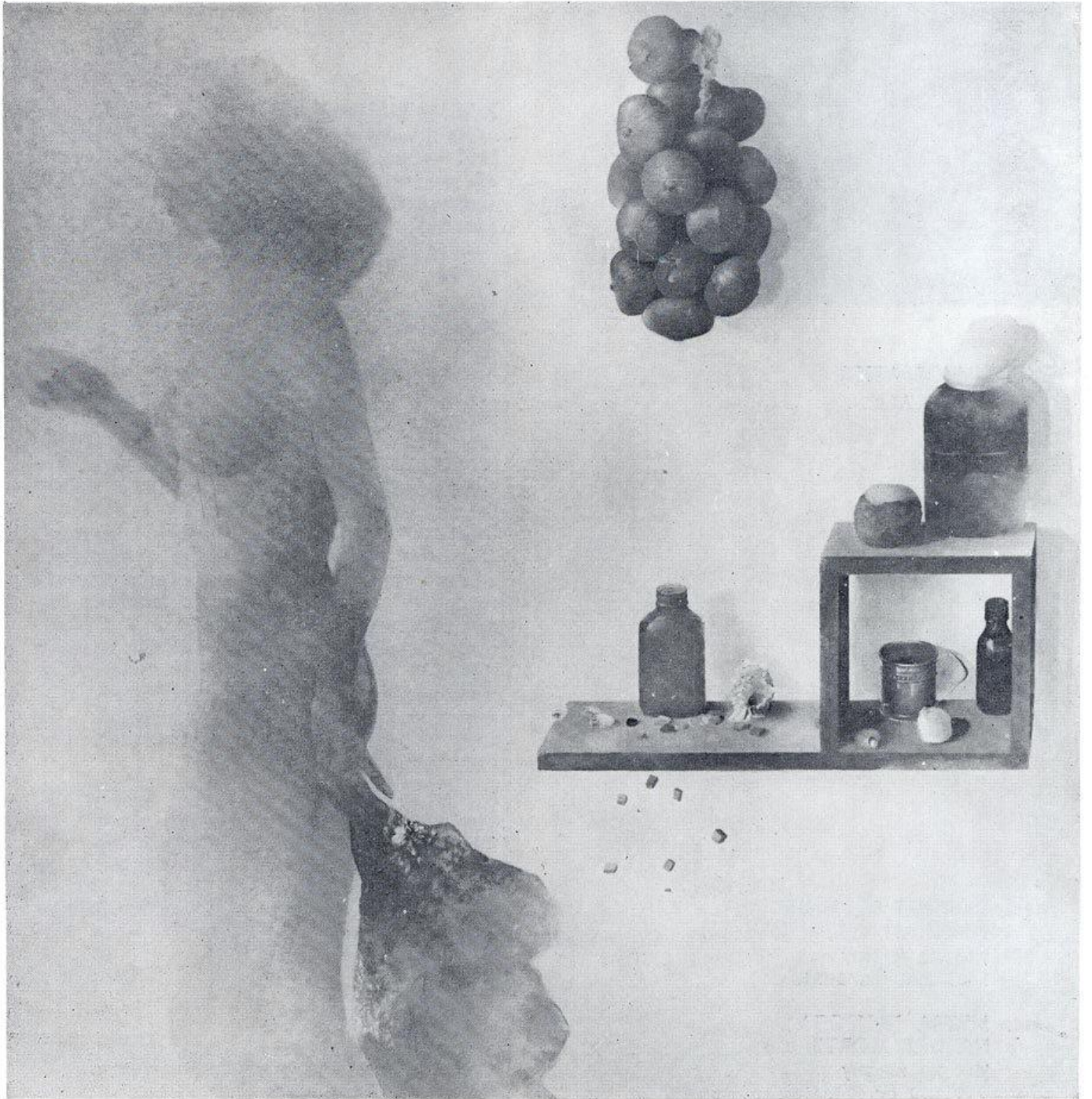
24. АУРИГА
AURIGA, 1973.
уље на платну
150×220 см, 1973.

Рођена је 1947. у Проложцу. Академију за ликовне уметности завршила у Београду 1972. у класи професора Младена Србиновића. Постдипломске студије завршила 1974. код истог професора.

Изагала је на студентским изложбама Академије, у Луксембургу на изложби „Велики интернационални конкурс сликарства 72“, на XIV октобарском салону, изложби „Перспективе“ у Београду, Нишу и Чачку, изложби колоније „Почитељ 73“. У Сарајеву, Мостару и Чапљини, изложби Студената постдипломских студија у Пезару, Урбину и Београду и на УЛУС-овим изложбама.

Награђена је наградом из фонда Бете и Ристе Вукановића 1972. Октобарском наградом града Београда за најбоље стручне и научне радове студената 1972. Наградом XIV октобарског салона за сликарство 1973.

Адреса: Волгина 15-а, Београд

САЛИМ ОБРАЛИЋ
SALIM OBRALIĆ

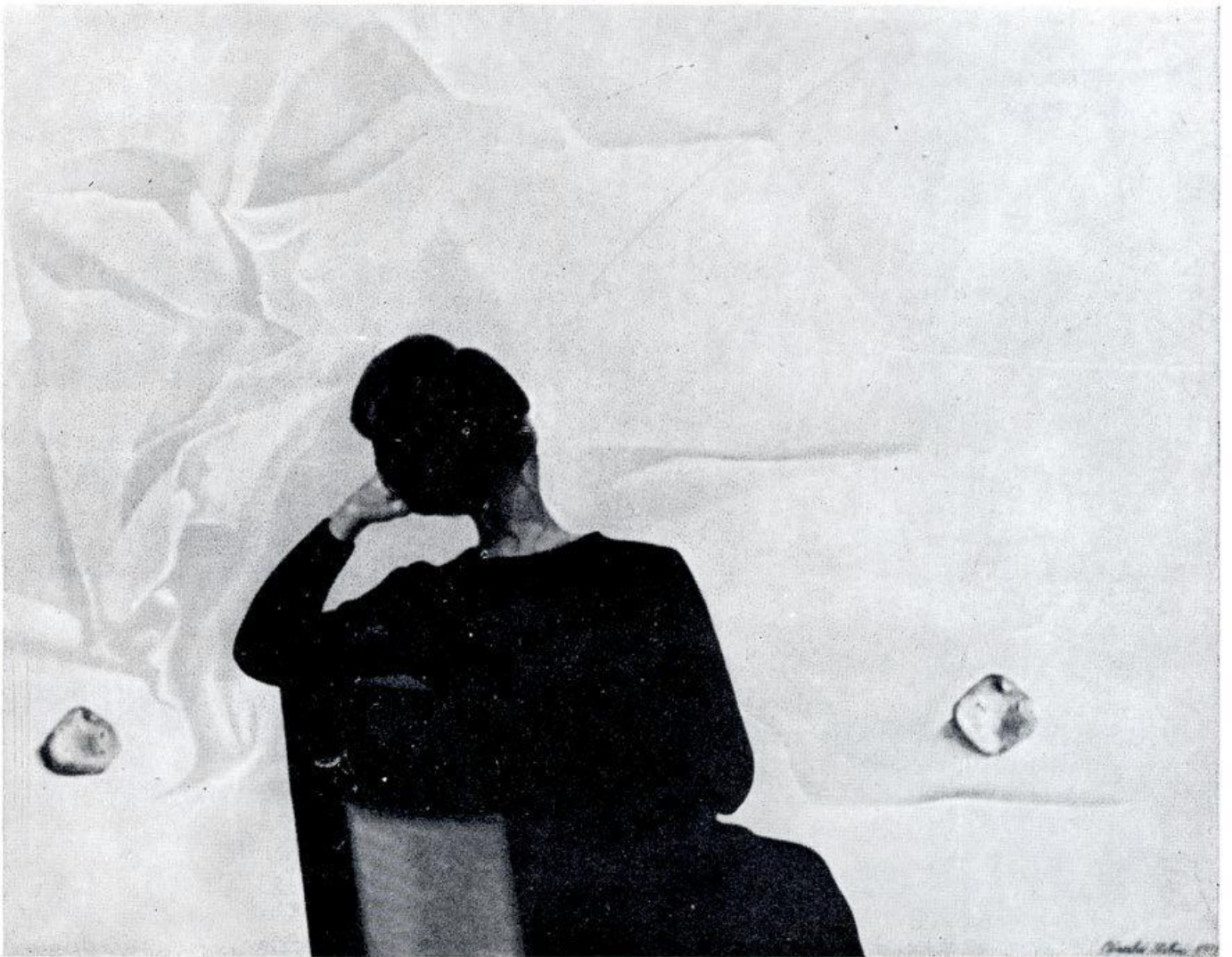
25. ПОРТРЕТ ХЕРМИНЕ
PORTRAIT D.HERMINA, 1974.
уље на платну
100×130 см, 1974.
26. МРТВА ПРИРОДА
NATURE MORTE, 1974.
уље на платну
120×90 см, 1974.

Рођен је у Маглају 1945. године. Средњу школу за примењене уметности завршио у Сарајеву 1964. године. Академију ликовних уметности завршио у Београду 1971. године. Постдипломске студије сликарског одсека исте Академије завршио у класи професора Србиновића 1974. године. Члан је УЛУБиХ-а од 1972. године.

Излагао је на студентским изложбама поводом Дана студената и Дана младости у Београду 1968, 1969, 1970. и 1971. године, изложби „Генерације 1969/70“ у Београду 1970. године, изложби слика колоније дунавских земаља у Старој Пазови 1971. године, изложбама Октобарског салона у Сарајеву 1972. и 1973. Октобарском салону у Београду 1971. изложби „Генерација 1970/71.“ 1971. на изложбама графике београдског круга 1971, 1972, 1973. и 1974. у Београду 1972. „Војници ликовни уметници“, „Перспективе“, и „Обнова слике“, на изложби „Априлски сусрети“ 1973. у Зеници, изложби групе „45“ у Добоју 1973. на изложбама студената постдипломских студија 1973. у Почитељу, Сарајеву, Мостару и Чапљини, изложби групе „45“ у Сарајеву, изложби студената постдипломских студија у Урбину и Пезару, изложби графике београдског круга у Белгији, „Салону младих“ у Сарајеву, Међународном биеналу цртежа у Ријечи.

Награђиван наградом за графику 1968. откупном наградом за слику Академије за ликовне уметности 1970. откупном наградом на изложби „Генерација 1970/71.“, III откупном наградом на изложби „Колоније дунавских земаља“ 1971. I наградом на изложби „Војници ликовни уметници“ 1973. I наградом на изложби младих у Сарајеву 1974.

Адреса: Академија ликовних уметности,
Рајићева 10, Београд

ФЛОРИС ОБЛАК
FLORIS OBLAK

27. ДЕВОЈЧИЦА СА ВЕДРОМ
LA FILLE AU SEAUX, 1974.
уље на платну
72×53 см, 1974.
28. ФОСИЛИ XXXVI
FOSSILES XXXVI, 1974.
уље на платну
50×68 см, 1974.

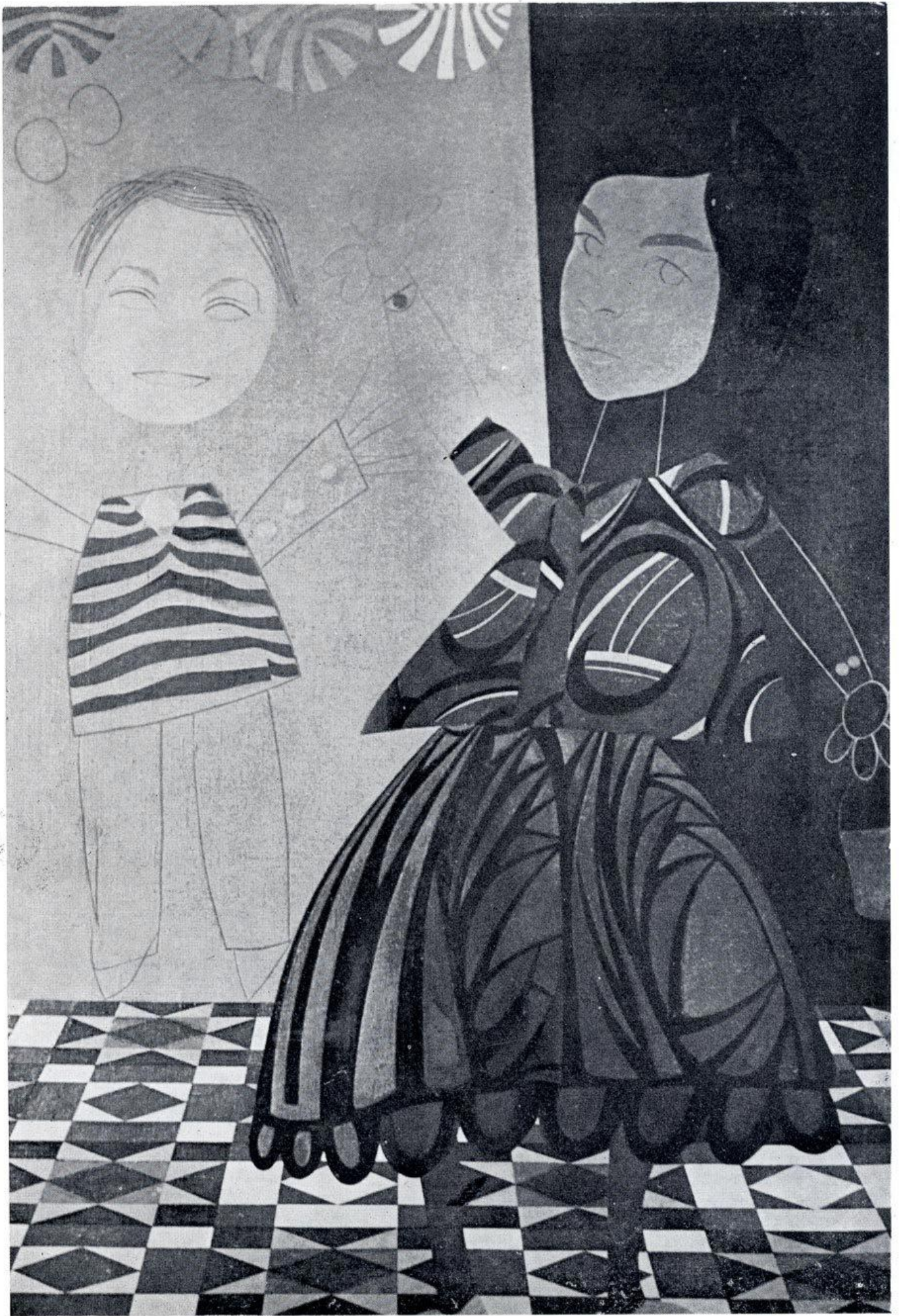
Рођен 1924. у Врхники. Студирао је на Академији ликовних уметности у Љубљани, где је дипломирао на одсеку за сликарство код професора Ступице. 1951. дипломирао је на Специјалној школи за графику код професора Јакца

Учествовао је на изложбама ДСЛУ и сликарске колоније Грожњан и на изложбама у Београду, Скопљу, Суботици, Новом Саду, Целовцу, Берлину, Александрији, Пистоји, Ливорну, Беневизи, Виџенци, на II и III тријеналу у Београду, у Целовцу (ИНТАРТ 1966.). Пазину, Суботици, Тузли, на југословенским изложбама у земљама Мале Азије.

Самостално излагао у Љубљани 1954, 1956, 1957, 1960, 1963, 1967, 1970. у Београду 1965. у Цељу 1965. у Крању 1968. у Паризу 1968. у Цељу 1973. у Марибору 1974.

Награђен је 1967. наградом Прешерновог друштва.

Адреса: Брег 22, Љубљана

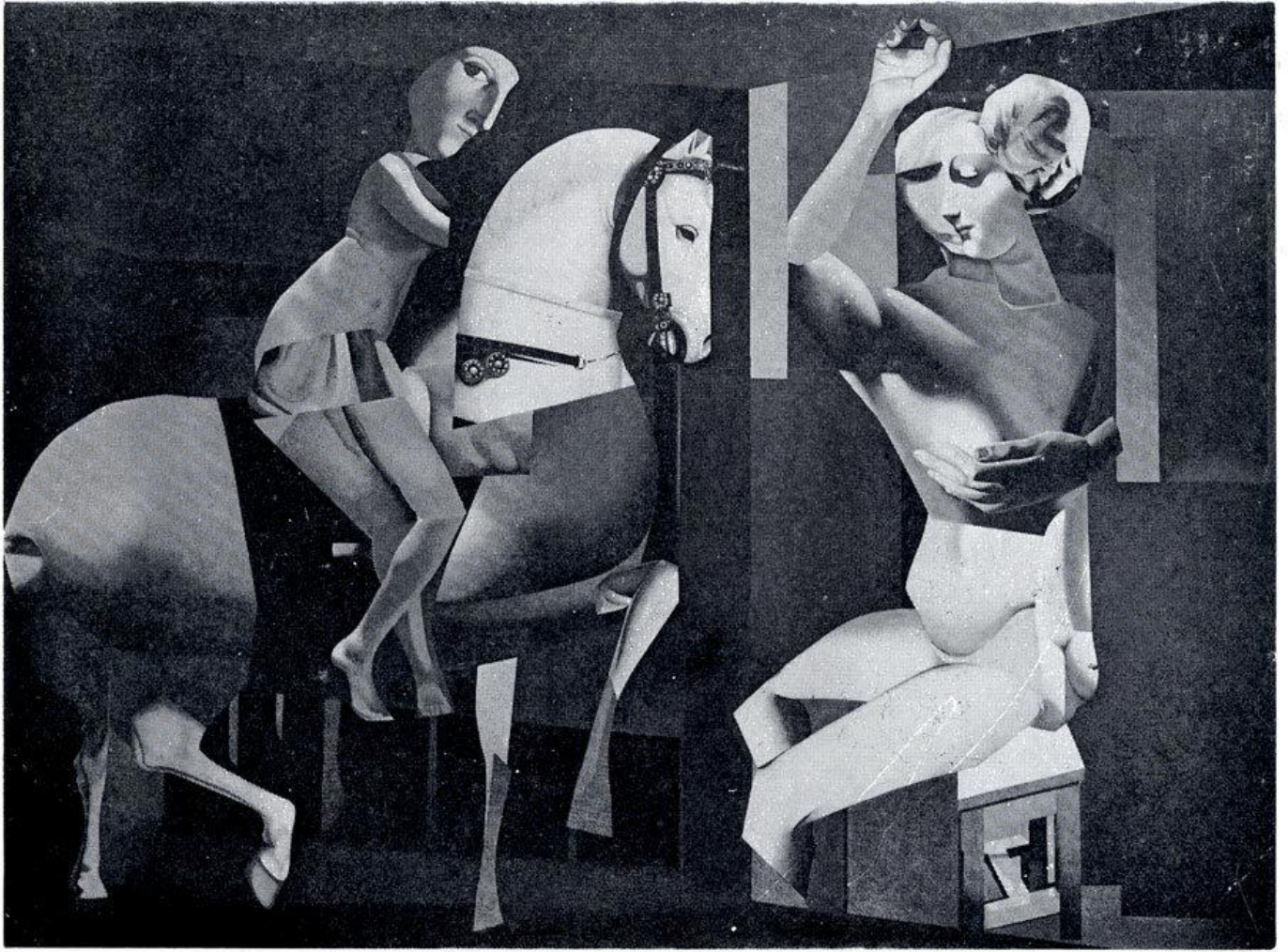
НАДА ПРВУЛОВИЋ
NADA PRVULOVIĆ

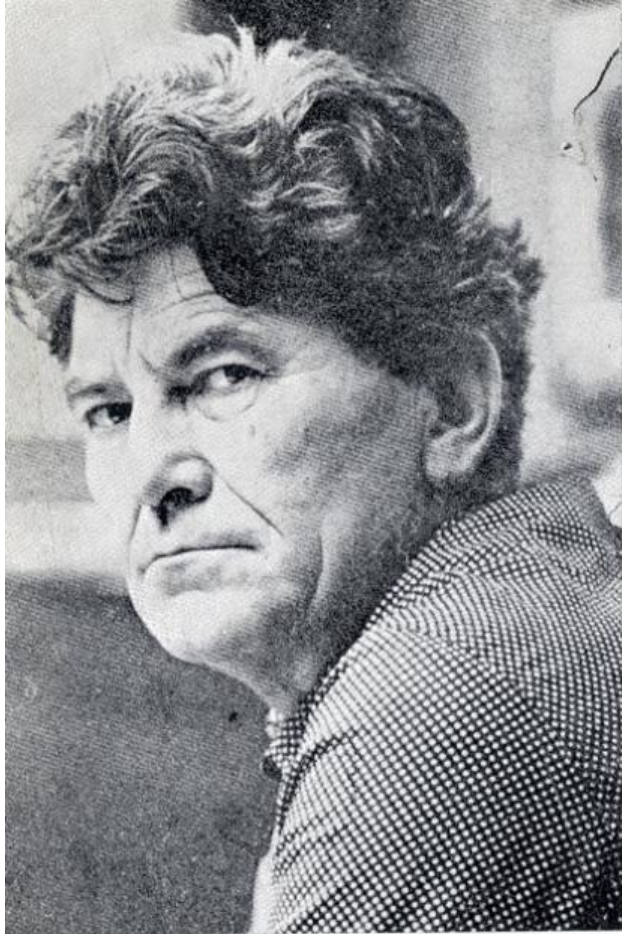
29. ОДЛАЗАК
DEPART, 1972.
уље на платну
200×280 см, 1972.
30. БОЖАНСТВЕНА МАДОНА
LA MADONNE DIVINE, 1971.
уље на платну
200×220 см, 1971.

Рођена је 1930. у Дубровнику. Похађала Академију ликовних уметности у Београду. Први пут излагала 1954. Учествовала је на изложбама УЛУС-а, Октобарског салона и многим другим изложбама код нас и у иностранству. Самостално је излагала у Београду 1954. (Графички колектив), 1957. (Уметничка галерија), 1961. (Уметничка галерија), 1969. (Галерија Дома омладине), 1970. (Графички колектив), Рим 1968. Грац 1971.

Адреса- Високог Стевана 1, Београд

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

ЗЛАТКО ПРИЦА
ZLATKO PRISA

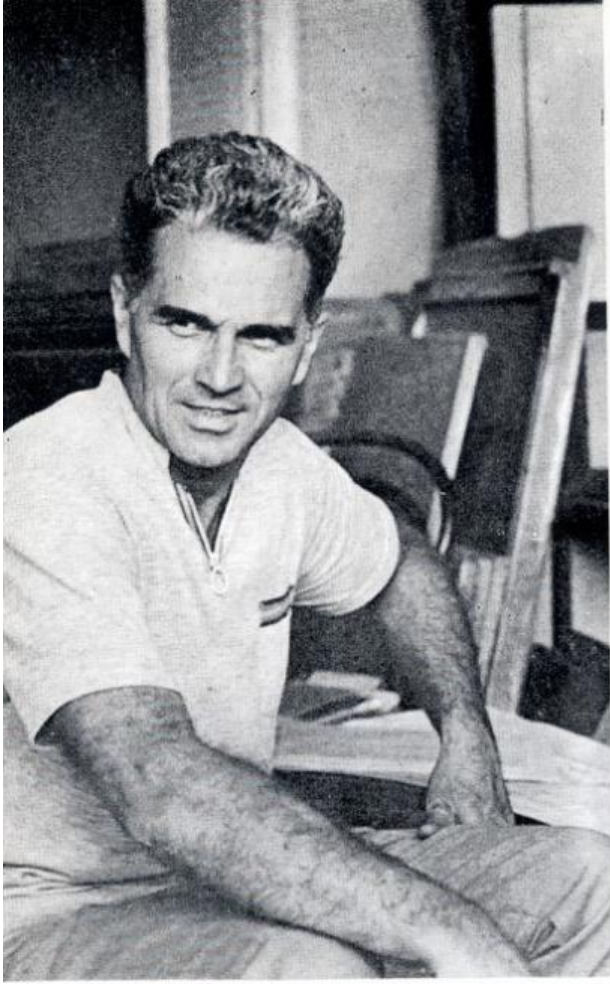
31. ВЕЛИКИ КОРАК
GRAND PAS, 1973.
уље на платну
130×110 см, 1973.
32. МАРИЈЕВ БРОД
LE BATEAU DE MARIO, 1973.
уље на платну
130×145 см, 1973.

Рођен је 1916. у Печуху а затим се доселио, са родитељима, у Загреб 1922. Ту је завршио и основну школу и гимназију а 1937. уписао се на Академију ликовних уметности у Загребу и учио код професора О. Мујеџића и Љ. Бабића. Завршио је Академију 1940. а у марту 1941. отвара своју прву самосталну изложбу у Уметничком павиљону у Загребу. Мало касније је и затворен у логор „Даница“ у Копривници. 1943. отишао је у партизане. После рата бави се сликарством и графиком. Учествује на изложбама УЛУХ-а и на многим групним изложбама код нас и у иностранству. Самостално је излагао у Загребу 1941. (Уметнички павиљон), 1948. у Загребу и Београду, 1951. у Загребу (Салон Ликум), 1955. (Салон УЛУХ, Самоборски циклус), 1956. (Кабинет графике, цртежи и графика), 1961. и 1964. (Градска галерија савремене уметности), 1970. (Галерија Форум, графике), 1970. (Модерна галерија, монографска изложба, 1953—1970), 1972. (Галерија Форум, Београду 1952, 1955. и 1960. Љубљани 1959. (Јакопичев салон), 1962. (Мала галерија), Скопље 1961. (Раднички дом), Сарајеву 1955. Скопљу 1966. (Салон музеја савремене уметности), Печуху 1970. Костањевци 1971. (Ламутова галерија), Сплиту 1971. (Галерија уметника), Осијеку 1971. (Галерија ликовне уметности), Самобору 1972. (Самоборски музеј), Суботици (Салон ликовних сусрета), Зрењанину 1973. Дубровнику (Уметничка галерија), Њу Делхију 1952. Рио де Жанеиру и Сао Паолу 1954. Венецији 1956. Лондону 1957. Бечу 1958. Штутгарту 1959. Дизелдорфу и Аскони 1960. Паризу 1961. Есену 1962. Тибингену 1966. Штутгарту 1966. Бохуму 1967. Берлину 1972.

Награђиван је више пута: 1974. II наградом за сликарство комитета за културу и уметност ФНРЈ, 1948. наградом за цртеж и графику савета за науку и културу ФНРЈ, 1958. наградом за графику на Биеналу у Логану, 1959. награду недељника „ТТ“ на III међународној графичкој изложби у Љубљани, 1960. награду града Загреба, 1964. награду фонда за културу града Београда на II тријеналу ликовних уметности у Београду, 1971. награду „Владимир Назор“ у Загребу, прву награду СУБНОР-а на изложби „НОБ“ у делима ликовних уметника Југославије“ у Београду, 1972. награду модерне галерије у Риједи на III међународној изложби оригиналног цртежа, 1973. награду за сликарство на VII загребачком салону.

Адреса: Мартићева 14/Е, Загреб

БОЖИДАР ПРОДАНОВИЋ
BOŽIDAR PRODANOVIĆ

33. ЛЕЖЕЋИ АКТ
NU SOUCHE, 1972.
мешана техника на платну
88×115 см, 1972.
34. ПЕЈЗАЖ
PAYSAGE, 1973.
мешана техника на платну
65×90 см, 1973.

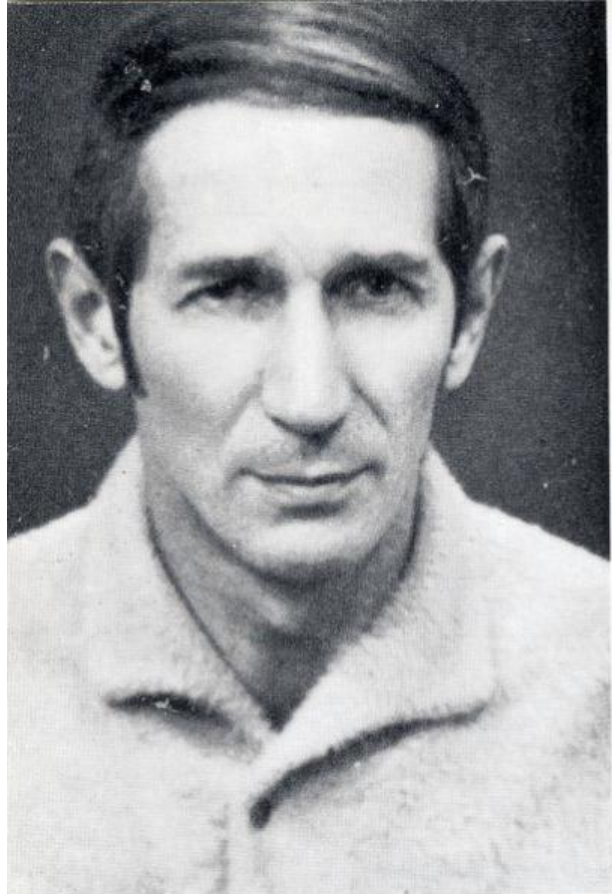
Рођен је у Прањанима, код Чачка 1923. године. Студирао је на Академији за ликовне уметности у Београду где је и дипломирао 1949. Први пут излагао 1950. Редовно излаже на изложбама УЛУС-а, Октобарским салонима, Графичким изложбама, а приредио је више самосталних изложби у Београду, Загребу, Чачку, Новом Саду, Приштини, Љубљани, Риједи и у Риму. Излагао је своје радове и на два „Меморијала Надежде Петровић“.

Графике је излагао на XXVII бијеналу у Венецији и Медитеранском бијеналу у Александрији.

Поред сликарства и графике бави се и техникама зидног сликарства. Израдио је мозаике у сали Скупштине општине Чачак, спомен-дому у Леушићима и Фабрици резног алата у Чачку. Ванредни професор је на Факултету ликовних уметности у Београду.

Адреса: Јакшићева 4а, Београд

СВЕТОЗАР САМУРОВИЋ
SVETOZAR SAMUROVIĆ

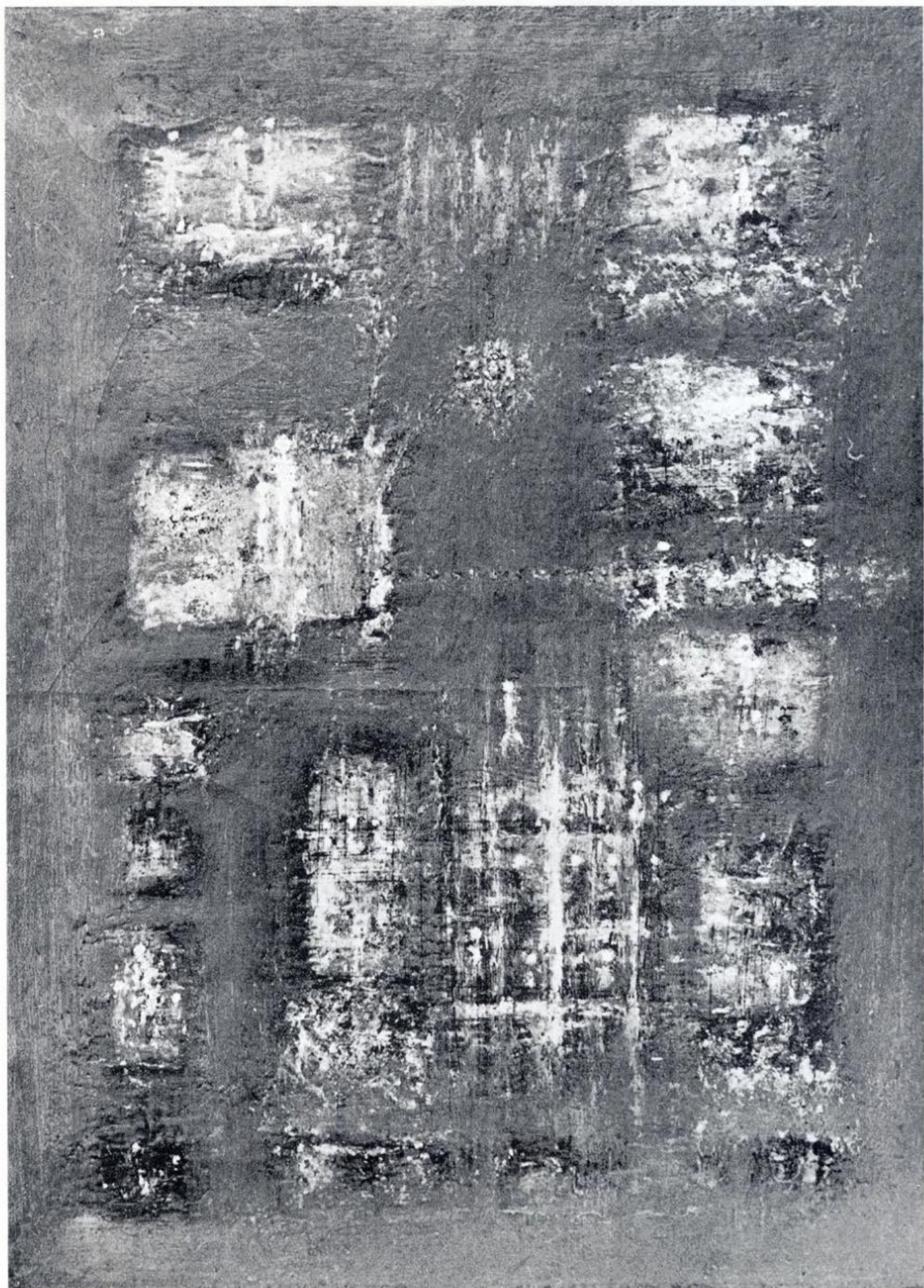
35. ОБА КРАЈА ДАНА
LES DEUX BOUTS DU JOUR, 1973
уље на платну
61×46 см, 1973.
36. ВЕЛИКА ВРАТА
GRAND PORTE
уље на лесониту
58×42 см, 1973.

Рођен 1928. године. Завршио Правни факултет у Београду.

Самостално излагао у Београду 1956, 1965. и 1974; са Р. Дамњановићем и Б. Протћем, у Салону Модерне галерије у Београду 1962; на изложби 8 сликара у Дубровнику 1962. Излагао на многобројним изложбама са УЛУС-ом, Графичким колективом, са групом „Медиала“, на Октобарском салону (1960, 1961, 1963, 1967. и 1973), на I, II и III Тријеналу ликовних уметности у Београду. Салону на Ријечи 1961, Меморијалу Надежде Петровић у Чачку 1962. Затим, на изложбама: у Београду — Нови облици надреализма и релационизам 1962; — Фантастика у цртежима савремених београдских уметника 1964; — Савремена српска уметност — у Загребу 1964; у Љубљани 1971. и у Скопљу 1972; у Нишу — Сићевачка сликарска колонија 1966. Учествовао на више Октобарских изложби шабачких сликара у Шапцу. Излагао са Графичким колективом у Пољској 1958; са УЛУСом у Ослу 1962; на изложби 25 југословенских сликара у Венецији 1962; на изложби Савремена југословенска уметност у Шведској 1963; са групом „Медиала“ у Бечу 1970.

Учествовао на другом Бијеналу младих у Паризу 1961. и на VII Бијеналу у Александрији 1968.

Адреса: Београд, Ул. Вл. Томановић 41

МЛАДЕН СОЛДО
MLADEN SOLDO

37. ДЕДОВИНА I
LE PATRIMOINE I, 1974.
уље на платну
135×130 см, 1974.

38. ДЕДОВИНА II
LE PATRIMOINE II, 1974.
уље на платну
120×120 см, 1974.

Рођен је у Мостару 1927. Историју уметности студирао у Загребу. Излагао је на свим изложбама УЛУБиХ-а као и Подружнице ликовних уметника Мостара. Учествовао је на I, II, III, IV, V и VI Сарајевском салону, IV јесењем салону у Бањалуци, изложби колоније „Почитељ“ 1970. у Мостару, Београду и Суботици, изложби мостарских сликара у Београду и Ријеци 1970. изложби сликара Мостара 1970. у Бугојну, изложби „НОБ у делима ликовних уметника“ у Београду 1971.

Самостално је излагао у Сарајеву 1966, 1969, 1971, 1973. и Мостару 1972. Излагао је и у иностранству: Дуизбург, Римини, Аква Санта, Асколи. Пичено, Терамо и на III репрезентацији социјалистичких земаља у Шћећину 1969. Дижону и Прагу 1970.

Добитник је бројних награда за сликарство.

Адреса: Матије Губца 56, Мостар

ВОЈО СТАНИЋ
VOJO STANIĆ

39. АУКЦИЈА
VENTE AUX ENCHERES, 1973.
уље на платну
82×82 см, 1973.

40. КУПАЧИЦА
LA BAIGNEUSE, 1972.
уље на платну
27×39 см, 1972.

Рођен је 1924. Студирао вајарство у Београду до 1951. на Академији ликовних уметности. Сликарством се бави од 1954. и од тада учествује на свим изложбама УЛУЦГ-а и на многим другим групним и југословенским изложбама код нас и у иностранству. Самостално излагао у Београду, Титограду, Херцег Новом, Дубровнику, Никшићу, Ослу и Риму.

Награђен је Јулском наградом „Политике“, II наградом на јубиларној изложби НОБ-а, наградом града Загреба на изложби НОБ-а, наградом Салона „13 новембар“ у Цетињу и Зимског салона у Херцег Новом.

Адреса: Обала 11, Херцег Нови

БРАНКО СТАНКОВИЋ
BRANKO STANKOVIĆ

41. СВЕЧАНОСТ
LA FETE, 1973.
уље на платну
71×90 см, 1973.
42. КОРЧУЛА
KORČULA, 1974.
уље на лесониту
77×52 см, 1974.

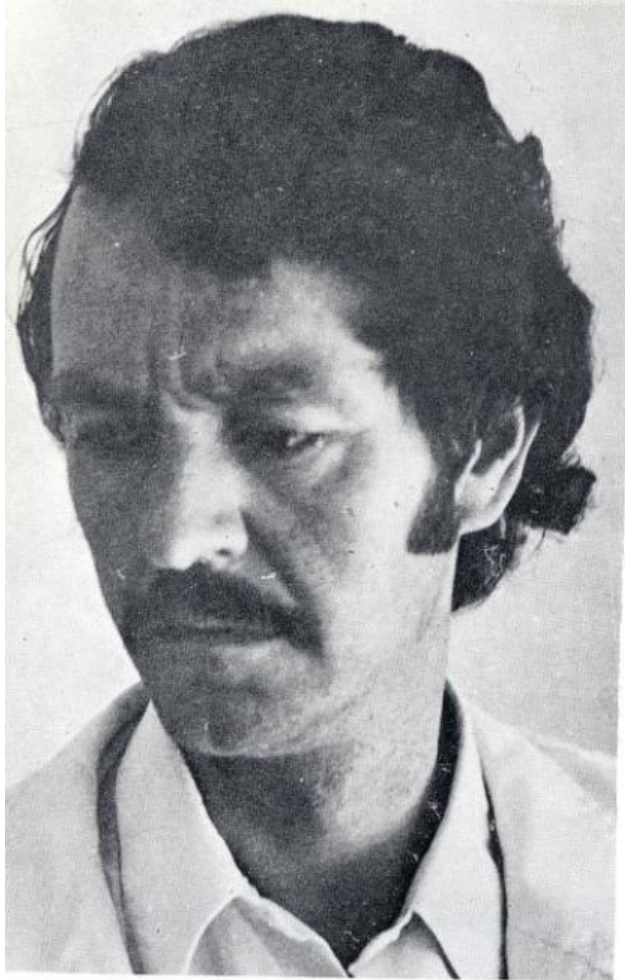
Рођен 10. фебруара 1915. у Бресници код Чачка. Уметничку школу завршио у Београду 1936. у класи Бете Вукановић и Љубе Ивановића, а академски сликарски одсек 1938. код Ивана Радовића и Николе Бешевића. Студијска путовања по Италији, Француској, Холандији, Швајцарској, Енглеској, Немачкој, и САД. До данас приредио самосталне изложбе: у Шапцу 1936, 1953, 1964, и 1966. у Београду 1952, 1954, 1955, 1957, 1958, 1959, 1963. и 1966. у Новом Саду 1960. у Панчеву 1966. у Пожаревцу 1966. у Ријеци 1966. у Врбасу 1970. у Књажевцу 1971. у Зајечару 1972. у Њујорку и Гриничу 1973.

Од ослобођења до данас излагао на свим јесењим и пролећним изложбама Удружења ликовних уметника Србије, као и на Октобарском салону 1967, 1968, 1969, 1970. и 1971. Тријеналу 1967. Са другим југословенским уметницима излагао у Београду, Загребу, Дубровнику, Скопљу, Љубљани, Сарајеву, Шапцу и Ђуприји.

Учествовао на групним изложбама у Фиренци, Паризу, Бриселу, Њујорку, Токију и Минхену. Слике му се налазе у Народном музеју и Музеју савремене уметности у Београду, као и по многобројним музејима и приватним збиркама у земљи и иностранству. 1971. отворена је у Кладову галерија слика — легат Бранка Станковића са мотивима Ђердапа и потоњених насеља (65 слика).

Адреса: Косанчићев Венац 19, Београд

ТАХИР ЕМРА
TANIR EMRA

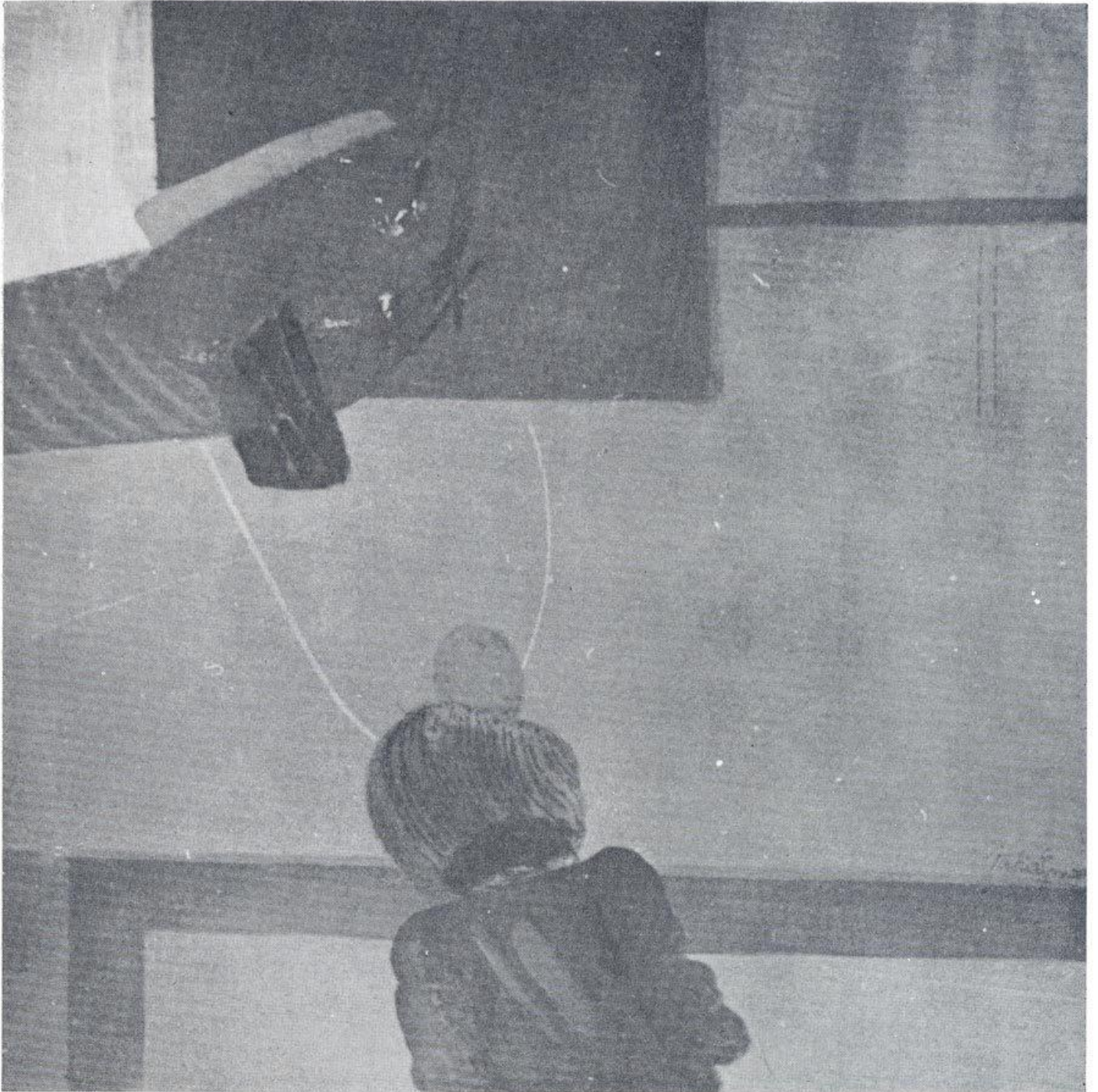
43. ДЕЧЈИ ЕНТЕРИЈЕР
ENFANTS — INTERIEUR, 1974.
комбинована техника
70×70 см, 1974.
44. ДЕЧЈИ ЕНТЕРИЈЕР
ENFANTS — INTERIEUR, 1974.
комбинована техника
80×70 см, 1974.

Рођен је 10. III 1938. у Баковици где је завршио основну школу. У Пећи је похађао Уметничку школу, а Академију за ликовне уметности као и постдипломске студије у Београду. Од 1966. је члан УЛУС-а. Сада ради као доцент на Академији ликовних уметности у Приштини.

Излагао је групно: на изложби УЛУС-а у Београду 1966. на Октобарским салонима од 1966. до 1973, Изложбама југословенског цртежа у пар наврата, са ликовним уметницима са Косова, у земљи и иностранству као и на међународним изложбама у Риједи и Кракову. Самосталне изложбе уметник је имао у Баковици 1961, 1962, у Приштини 1963, 1964, 1968, Панчеву 1966, Београду 1971, и Загребу 1971. године.

Награђен је наградом града Баковице 1960, Децембарском наградом САП Косова 1968, 1972. наградом УЛУК-а, 1973. године стипендијом на изложби Југословенског сликарства на Цетињу као и многим другим.

Адреса: Виша педагошка школа, Приштина

ВАСКО ТАШКОВСКИ
VASKO TAŠKOVSKI

45. ЗАМОР САЗНАЊА
LA FATIGUE DE LA CONAISSANCE, 1973.
уље на платну
80×100 см, 1973.
46. ПОКУШАЈ РЕЛАКСАЦИЈЕ
TENTATIVE DE DETENTE, 1974.
уље на платну
118×148 см, 1974.

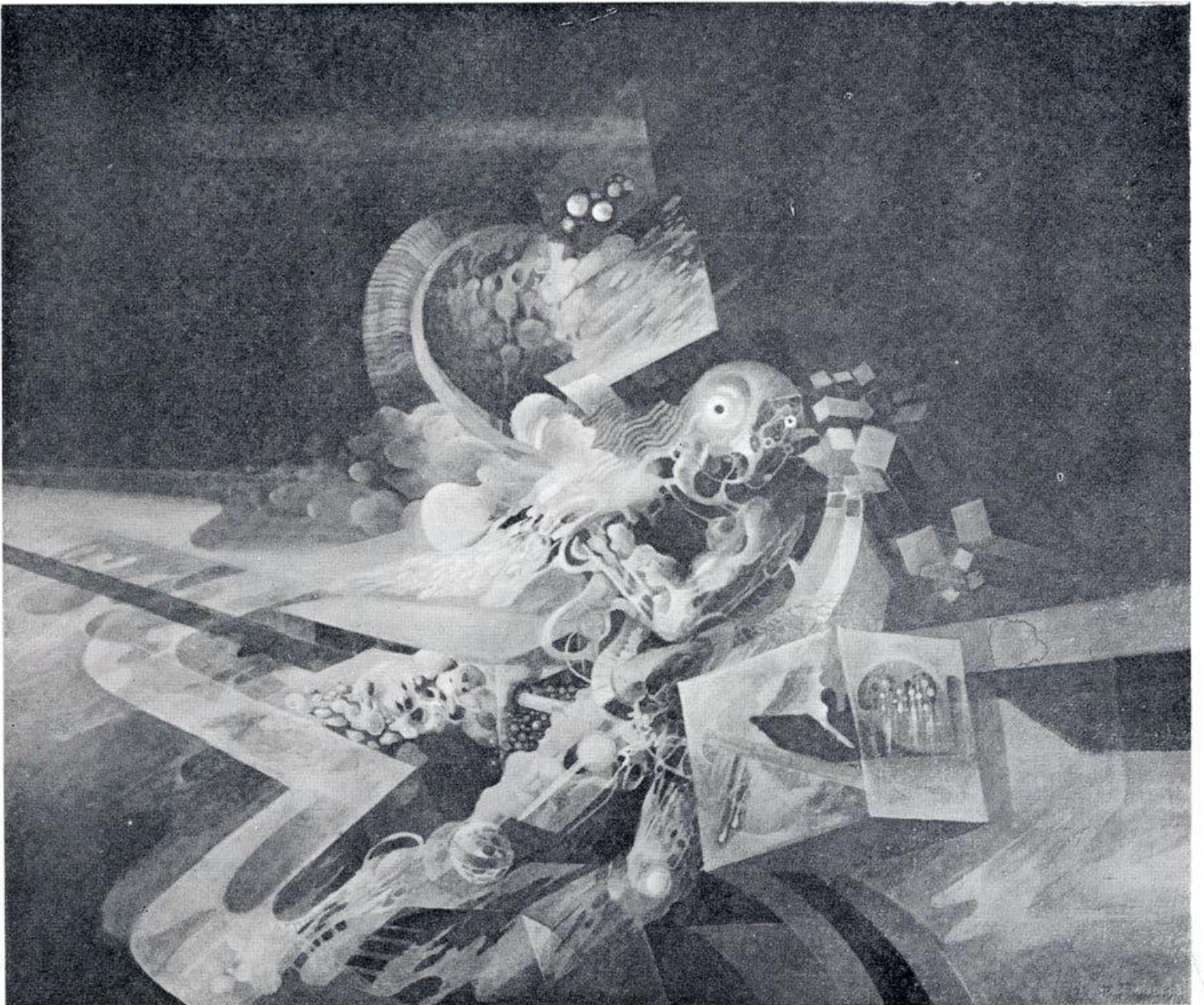
Рођен је 1937. у Нижеполу код Битоља. Школу за примењену уметност завршио у Скопљу а дипломирао на Академији за примењену уметност у Београду 1964. Члан је ДУЛУМ-а од 1964.

Излагао је у Скопљу 1967. (Савремено македонско сликарство), 1969. (25. година АСНОМ-а), исте године (цртежи гвашеви и акварели), 1970. (Моје омиљено дело), 1971. (Наша историјска прошлост), Београду 1971. (НОБ у делима ликовних уметника), 1972. (Млада македонска култура), у Сомбору 1969. (II триенале југословенског цртежа), Струмици (Изложба струмичке колоније) 1969. у Струги 1970. (Поезија као инспирација), Загребу 1970. (изложба СЛУЈ-а), у Ферари 1969. (Савремена македонска уметност), у Јши (Румунија) 1972. (Савремена македонска уметност), у Шпанији 1972. (Југословески цртеж) у Риму 1973. (16 македонских савремених сликара).

Самостално излагао у Шибенику 1965. Скопљу и Битољу 1969. у Скопљу 1970. и 1973. и у Струмици 1970.

Награђен је 1969. наградом за цртеж Музеја савремене уметности у Скопљу.

Адреса: Илинденска 79/10, Скопље

ЂУРЂЕ ТЕОДОРОВИЋ
ĐURĐE TEODOROVIĆ

47. ФИГУРА У БЕЛОМ ПЛАШТУ
FIGURE EN MANTEAU BLANC, 1974.
уље на платну
63×52 см, 1974.
48. ДВА ОБЈЕКТА
DEUX OBJETS, 1974.
уље на платну
80×105 см, 1974.

Рођен у Обреновцу 1907. Уметничку школу и академски течај завршио у Београду. Студијска путовања: Париз, Лондон, Амстердам. Био је редован професор на Академији ликовних уметности у Београду.

Први пут излагао 1932. на пролећној изложби у Уметничком павиљону „Цвијета Зузорић“ у Београду. Од тада повремено, са једном или две слике, излаже на групним изложбама у земљи и иностранству. Прву ретроспективну изложбу имао је у Београду 1968.

Пре рата припадао групи прогресивних уметника „Живот“ и учествовао у њеним акционим задацима заједно са Ђорђем Андрејевићем — Куном, Р. Живановићем — Ноем, М. Кујачићем, Ј. Бепом — Бенковићем, В. Пиперским, Д. Бераковићем, а од 1938. и Мошом Пијаде и Бором Барухом.

1948. добио је Савезну награду за слику „У свитање“.

1966. награду за сликарство ЈНА на III изложби „НОБ у делима ликовних уметника Југославије“ за слику „Седми дан“.

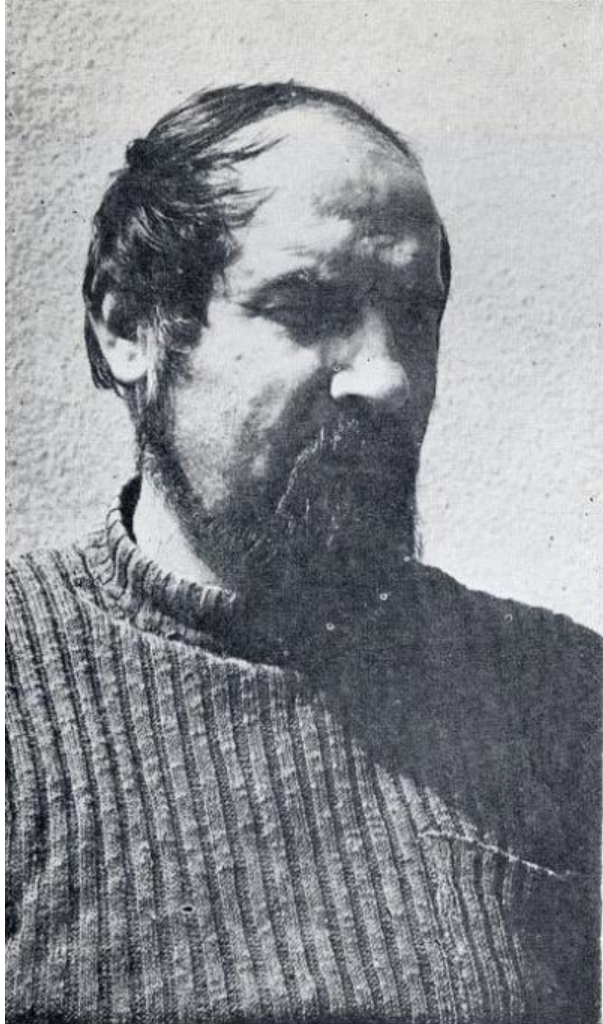
1971. велику откупну награду за слику „7. јул 1971.“

Бавио се сликањем историјских композиција, радио карикатуре и илустровао књиге. Сарађивао је у Нину од оснивања до његове забране 1936.

Заступљен је у многим музејима и галеријама у нашој земљи. Живи у Земуну где је извео низ декорација јавних установа.

Адреса: Његошева 3, Земун

ВЛАДИСЛАВ ТОДОРОВИЋ-ШИЉА
VLADISLAV TODOROVIĆ-ŠILJA

49. ЗНАК 113
SIGNE 113, 1974.
уље на платну
120×100 см, 1974.
50. ЗНАК 115
SIGNE 115, 1974.
уље на платну
120×100 см, 1974.

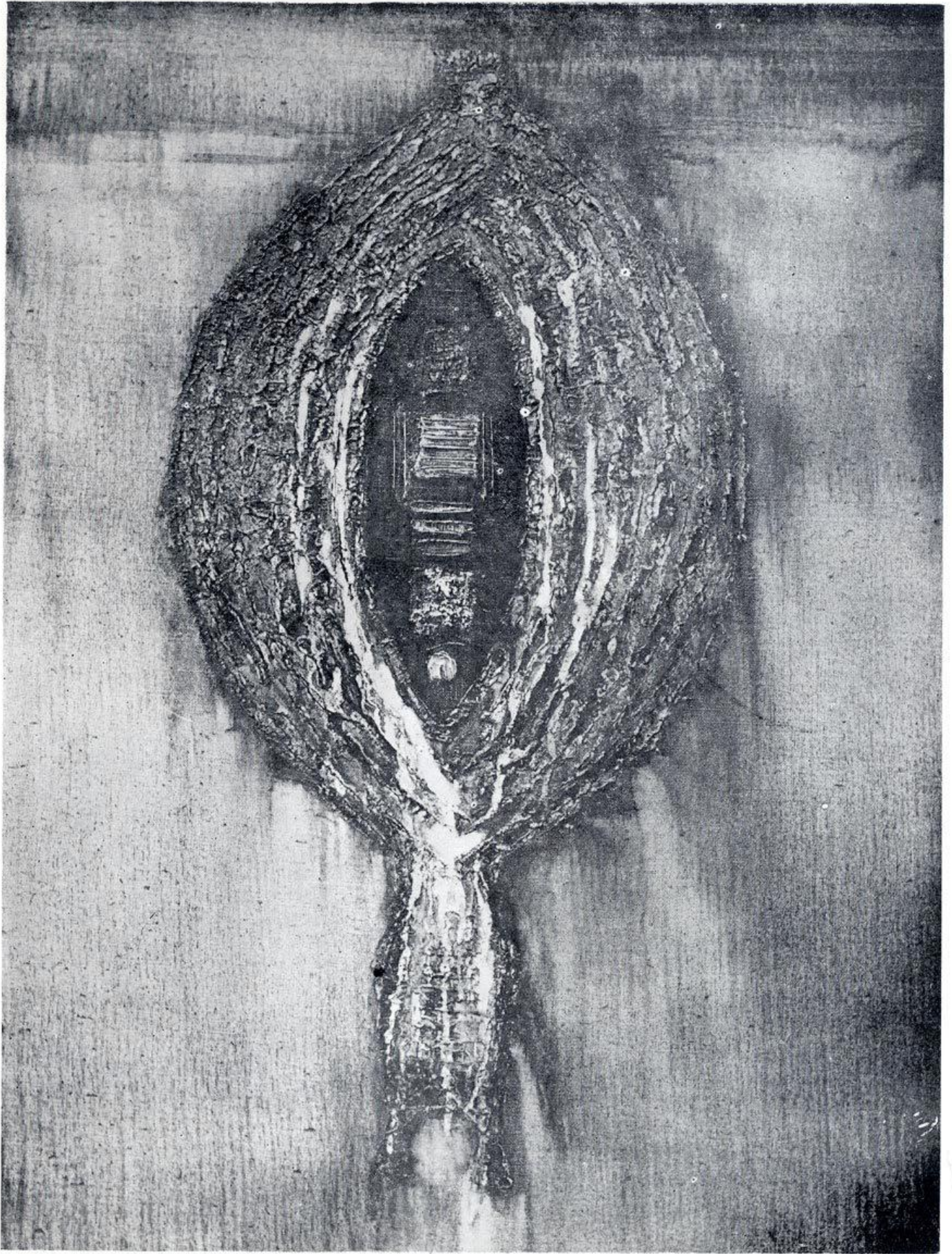
Рођен је у Крушевцу 1933. Академију ликовних уметности завршио у Београду код професора Недељка Гвозденовића 1959. а специјални течај 1961.

Излагао на многим изложбама у земљи и иностранству.

Самостално излагао у Београду 1963. (Галерија културног центра), 1964. (Галерија Коларчевог народног универзитета) 1965. (Галерија графичког колектива), 1968. (Салон музеја савремене уметности), 1972. (Галерија културног центра), 1973. (Галерија 73), 1974. (Галерија Коларчевог народног универзитета), у Новом Саду 1966. (Триенале младих), у Нишу 1967. (Мала галерија).

Награђен је 1964. у Ријечи наградом на III биеналу младих, у Нишу наградом Сликарске колоније Сићево и 1965. Награда на изложби „Светови маште“.

Адреса: Београд, Мире Попаре 24/V

ШТЕФАН ХАУКО
ŠTEFAN HAUKO

51. ПОД ОБЛАЦИМА V
SOUS LES NUAGES V, 1974.
акрил на платну
135×120 см, 1974.

52. ПОД ОБЛАЦИМА VI
SOUS LES NUAGES VI, 1974.
акрил на платну
135×120 см, 1974.

Рођен је у Содишинци 1935. Студирао на Академији ликовних уметности у Љубљани где је и дипломирао 1966. Самостално је излагао у Мурској Соботи 1970, и Љубљани 1972. Учествовао је на групним изложбама у Мурској Соботи, Панонија, (међународна ликовна изложба), Раденцима, Граду (Међународни Екс темпоре 1968.), Копру, Пирану (Екс Темпоре 1968.) Бањалуци (V јесењи салон), Тузли (II изложба југословенског портрета), Београду (изложбу ДСЛУ), Целовцу (Интарг 71), Сомбатељију, Удинама (Интарг 72), Марибору, Крању, Шкофјој Локи, Љубљани, (Интарг 73), Задру (VII плави салон) и у Лендави (сликарска колонија).

Награђен је наградом за сликарство на изложби „Интарг 71“ у Целовцу и наградом за портрет на II изложби југословенског портрета у Тузли.

Адреса: Градишче 4, Љубљана

МИЛЕНА ЧУБРАКОВИЋ
MILENA ČUBRAKOVIĆ

53. ПРОЈЕКЦИЈА 4
PROJECTION 4, 1972.
смајл-лак на дасци
141×122 см, 1972.
54. ВЕРТИКАЛНО КРЕТАЊЕ
MOUVEMENT VERTICAL, 1973.
поликolor на дасци
146×122 см, 1973.

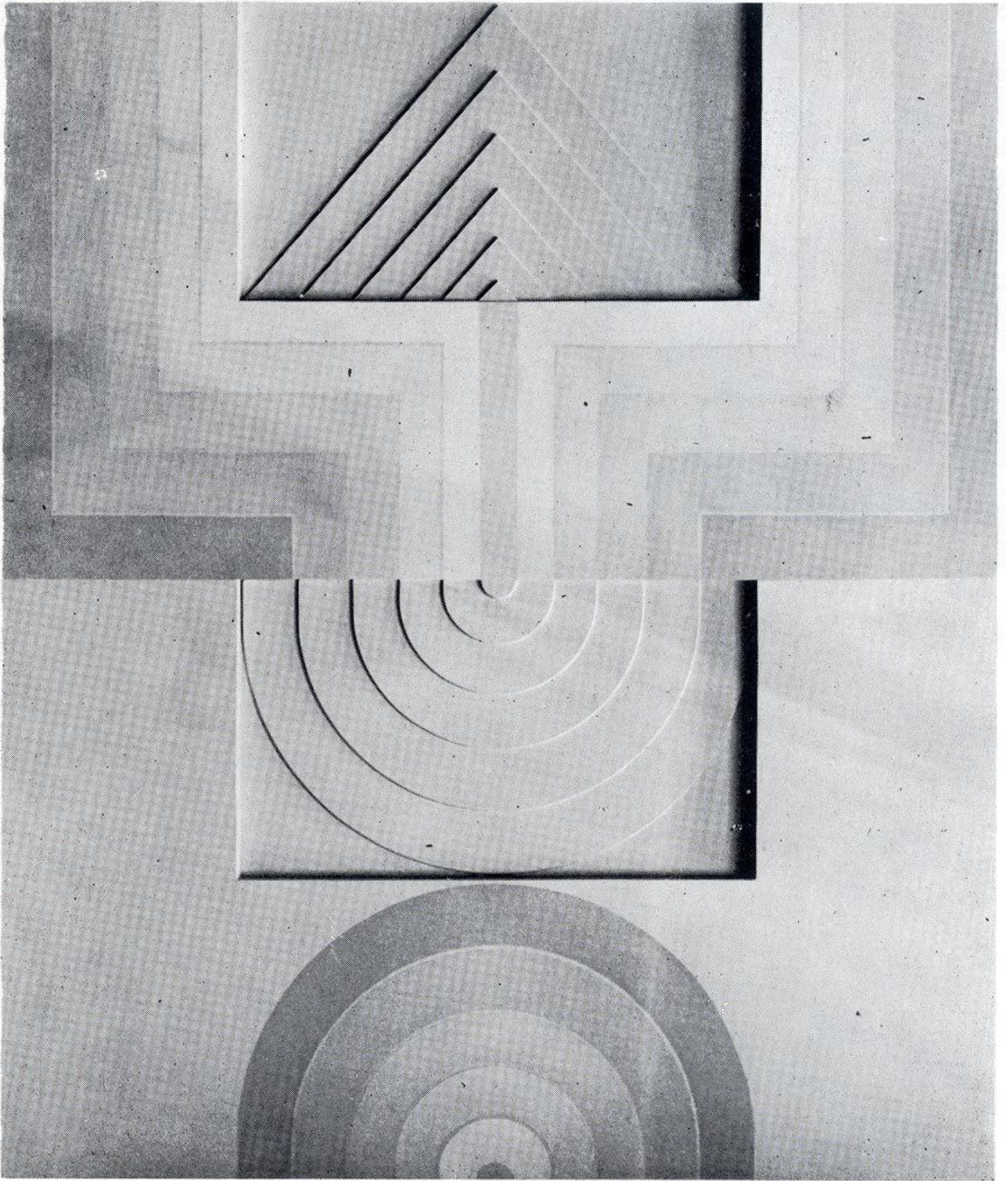
Рођена 1924. у Брезници. Од 1947. до 1951. студирала је на Академији ликовних уметности у Београду. Специјални течај у класи проф. Н. Гвозденовића похађала је 1951—1953. Исте године постаје члан УЛУС-а.

Групно је излагала у земљи на изложбама УЛУС-а, на изложбама „Октобарског салона“, на III тријеналу југословенске уметности у Београду на I међународној изложби оригиналног цртежа у Ријечи, на изложби Колоније у Почитељу, 1969, 1970. на IV тријеналу југословенске уметности у Београду, на изложби „Неке тенденције београдске уметности“, 1970, као и у иностранству: 1958. групна изложба — Мандела, „Via Margutta“ у Риму, као и на многим групним изложбама у Риму, Ачили-у и Губиу.

Самосталне изложбе сликарка је такође имала у земљи: 1958. и 1959. у Београду, 1970. изложба у Изложбеном павиљону у Сарајеву и у Београду 1973. у Музеју савремене уметности, као и у иностранству: у Риму 1961, 1962, 1973, Мариниеру — Француска 1956, у Дамаску 1962, Брну 1972, Будимпешти 1973. и 1973. у Копенхагену.

Била је награђивана за време студија, а и касније.

Адреса: Војводе Степе 346, Београд

ЉЕРКА ШИБЕНИК
LJERKA ŠIBENIK

55. „777—1“, 1973.
метал, плекси, електромотор
50×50×20 см, 1973.
56. „777—2“, 1973.
метал, плекси, електромотор
50×50×20 см, 1973.

Рођена је у Загребу 1935. Завршила Академију ликовних уметности у Загребу 1962. и од тада излаже. Учествовала на многим изложбама у земљи и иностранству.

Самостално је излагала у Загребу 1967. (Салон театра), 1968. (Градска галерија савремене уметности), у Београду 1967. (Галерија Коларчевог народног универзитета) и 1972. (Салон музеја савремене уметности). У иностранству је је излагала 1970. у Венецији (Галерија дел Кавалино).

Награђена је наградом „Седам секретара СКОЈ-а“ у Загребу 1967. и наградом за сликарство на III загребачком салону 1968.

Адреса: Мершићева 10, Загреб

ОРГАНИЗАЦИЈА ОСМОГ
МЕМОРИЈАЛА НАДЕЖДЕ
ПЕТРОВИЋ У ЧАЧКУ

Одговорни уредник
Стеван С. Секованић
директор Уметничке галерије
„Надежда Петровић“ — Чачак

Каталог:
Стеван С. Секованић

Ликовно уређење каталога:
Мирјана Симић

Биографске и библиографске
податке уредио:
Михајло Бошњакковић

Поставка изложбе:
др Штефка Цобел
Михајло Бошњакковић

Избор слика из Мађарске
и превод са мађарског:
др Штефка Цобел

Превод на француски:
Светислав Максовић, проф.

Штампа:
Штампарија „Култура“, Београд